

in deze editie
veel aandacht voor
vrouwen

hét magazine dat verbindt
maandelijks huis-aan-huis in de gemeenten
Weert en Nederweert
24 oktober 2026

weert magazine

Josefien Seerden:

"Kom maar, dan springen
we er samen in!"

WEERT RESPECTEERT - NOVEMBER 2026

STAP IN DE WERELD VAN DE ANDER

In Weert staat ieder jaar in november diversiteit in de spotlight. Want deze stad is een kleurrijke mix van mensen, verhalen en achtergronden. Iedereen is anders, en juist daarin zit de kracht.

Tijdens **Weert Respecteert** draait het om ontmoeten, ontdekken en verwonderen. In het Munttheater wacht een veelzijdig programma met voorstellingen die je meenemen naar andere werelden, je aan het denken zetten en laten genieten. Kom kijken, luisteren en beleven. Laat je verrassen door verhalen die misschien ver weg lijken, maar dichterbij komen dan je denkt.

Di
03
nov

CONTRA

Confronterende danstheater over politie, macht en menselijkheid.

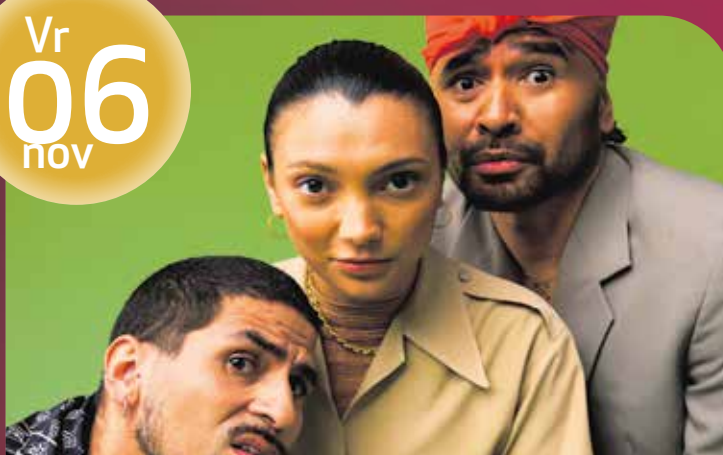
Do
05
nov

MIJN MOEDER IS EEN MENS, IK OOK

Een ontroerend verhaal over mantelzorg, liefde en opgroeien met een zieke moeder.

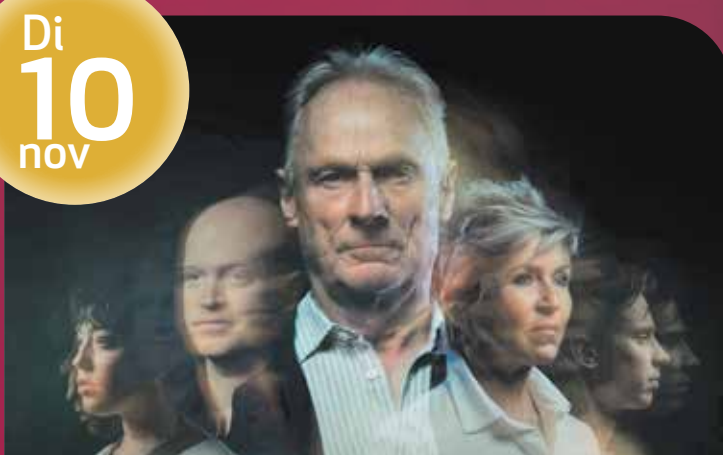
Vr
06
nov

KELAPA MUDA

75 JAAR MOLUKKERS IN NEDERLAND
Muziek, rituelen en beweging in een verhaal over 75 jaar geschiedenis in Nederland.

Di
10
nov

LICHTGEVOELIG

Een muzikale en ontroerende reis over familie, liefde, herinnering en dementie.

ONTDEK HET COMPLETE PROGRAMMA →

Munttheater · Collegeplein 3 · 6001 HN Weert · tel. 0495-513575

Weert Magazine verschijnt elke maand in de gemeenten Weert en Nederweert in een oplage van 31.000 exemplaren.
Lees het magazine ook op www.weertmagazine.com.

AFHAALADRESSEN O.A.

Stadhuis Weert
Wilhelminasingel 101, Weert

DA drogisterij
Aendekerk
Kerkplein 12, Stramproy

Cigo van Bun
Muntpassage 23, Weert

De Schuttershoeve
Grotesteeg 10, Weert

Shell Weert
Graaf. Hornelaan 132, Weert

Bruna - Weert
Markt 11-13, Weert

Schoenmakerij
Grosfeld
Langstraat 54, Weert

Pleunis Mode
Brugstraat 21,
Nederweert

Bruna Nederweert
Lambertushof 30,
Nederweert

Primera Wouters
Oranjeplein 231, Weert

BEZORGKLACHTEN
Vul formulier in op:
www.weertmagazine.com
of bel: 06-51 34 56 52

UITGEVER - EINDREDACTEUR

Desiré Kappert,
directeur
06-51 34 56 52,
kappert@weertmagazine.com

HOOFDREDACTEUR

Mathilde Dominikowski
06-38 29 03 13,
mathilde.dominikowski@outlook.com

REDACTIE

Ton Adriaens
Monique van den Brandt
Maartje Derckx
Mathilde Dominikowski
Desiré Kappert
Maarten Prinsen

MEDIA-ADVISEUR

Monique van den Brandt,
06 - 26 74 26 99

FOTOGRAFIE

Ruud de Vreeze - Weert
Irene van Wel - Weert

WEERT MAGAZINE ONLINE
Nick van den Broek

CONCEPT & REALISATIE
Kristiaan Litjens
Litjens Vormgeving - Weert

Niets uit deze uitgave mag worden gekopieerd of in andere vorm gereproduceerd, zonder voorafgaande toestemming van de uitgever. Alle auteurs-, vormgevings-, beeld- en databank- rechten ten aanzien van de inhoud worden uitdrukkelijk voorbehouden. Voor eventuele (feitelijke) onjuistheden kan Weert Magazine niet aansprakelijk worden gesteld.

Dialectspreuk van de maand

Zoeë lang ve nog
wat te knoeëtere hebbe,
moge ve neet klagen.

(Zolang we nog kunnen mopperen, gaat het ons goed)

22

18 vrouwenzaak

Ondernemers op een rij

19 column

In zak en sas

20 vrouwenzaak

Ondernemers op een rij

21 watvindjijvan

Vrouwvriendelijkheid

22 vrouwenzaak

Ondernemers op een rij

22 deswitch

Ans Timmermans

24 wegvanhier

Jolande Weekers

26 actuapuzzel

Actueel als altijd

27 mensendingen

'ter leering ende vermaeck'

Noorderlicht
MONDZORG

Irena Staykova: tandheelkunde
met aandacht en een glimlach

Het is niet de eerste keer dat tandarts Irena Staykova en haar praktijk Noorderlicht Mondzorg in Weert onder de aandacht komen. In de vorige editie heeft ze zich al voorgesteld. Nu ontmoeten we haar opnieuw, in deze speciale vrouweneditie.

Sinds september 2024 is tandarts Irena Staykova eigenaar van Noorderlicht Mondzorg in Weert. Met meer dan dertig jaar ervaring combineert ze vakmanschap met oprechte aandacht voor mensen.

Voor Irena draait goede mondzorg om méér dan tanden. Ze neemt de tijd om naar haar patiënten te luisteren, kijkt verder dan de klacht en zoekt naar oplossingen die écht helpen. Of het nu gaat om pijn verhelpen, angst voor de tandarts overwinnen of iemand weer vol zelfvertrouwen laten lachen: iedere patiënt verdient persoonlijke zorg.

In de moderne praktijk staan kwaliteit, deskundigheid en een vertrouwd gevoel centraal. Irena blijft zich voortdurend ontwikkelen, want de tandheelkunde staat nooit stil. Toch is er één ding dat volgens haar altijd voorop blijft staan: persoonlijk contact.

Haar mooiste beloning?
Een patiënt die met een gerust hart én een glimlach de deur uitgaat.

Irena
Staykova

Bernhardlaan 8, Weert
0495-549289 | info@noorderlichtmondzorg.nl
www.noorderlichtmondzorg.nl

‘Telkens weer een kick’

Door Maarten Prinsen

Snelheid. Adrenaline. Het uiterste van je lichaam vragen. De 20-jarige Demi Nieuwenkamp uit Weert is professioneel BMX'er en kan niet zonder. "Als ik er geen helm voor hoeft te dragen, vind ik het waarschijnlijk niet interessant", vertelt ze

Aardje naar haar vaartje

Als klein meisje ging Demi met haar vader mee naar motorcrosswedstrijden. "Hij was zelf jarenlang actief in dat wereldje; eerst als coureur en later als monteur. Op die manier maakte ik kennis met het racen. Ik vond het geweldig om te zien en ben zelf voor de lol gaan motorrijden op kinderbanen. Op mijn zevende heb ik vervolgens een proefles genomen bij fietscrossclub 'Lion d'Or' in Valkenswaard."

Dat beviel haar zo goed dat Demi zich aanmeldde bij de vereniging. Daar startte ze met BMX racing. Ze legt dit uit: "Bij het woord BMX denken de meeste mensen aan de freestyle variant, waarbij je allerhande acrobatische toeren en trucs uithaalt. Bij BMX racing staan er een aantal rijders met hun voorwiel tegen een starthek op de startheuvel (deze is 3 tot 5 meter hoog bij de amateurs en 8 meter hoog bij de profs). Zodra het startsein klinkt, klapt het hek naar voren en bereik je via een steile afdaling de baan. Deze is 400 meter lang en bevat diverse bulten en scherpe bochten. Het doel is om dit parcours zo snel mogelijk te rijden. Een hele uitdaging, aangezien je hoge snelheid met techniek combineert; het geeft me telkens weer een kick!"

Leven voor de sport

Sinds 2023 is Demi professioneel bezig met BMX racen. De structuur van haar leven wordt voor een groot deel bepaald door de voorbereiding op, en het rijden van, wedstrijden. "De sport vergt behoorlijk wat van je lichaam", benadrukt Demi. "Daarom train ik zes dagen per week: Twee keer op de baan, zodat ik gewend blijf aan de obstakels, en twee keer in de sportschool; krachttraining voor mijn benen, die tenslotte het zwaarste werk doen. Daarnaast varieer ik tussen korte sprinttrainingen langs

het kanaal, duurtrainingen op de wielrenfiets en zogeheten 'car sprints'. Bij die laatste hang ik vast aan de auto van mijn vader, die dan steeds sneller gaat rijden. Ik probeer dan mee te blijven trappen tot hij een snelheid van 55 tot 60 kilometer per uur bereikt. Op die manier worden mijn benen geprikkeld om te wennen aan snelheden die ik zelf niet kan bereiken."

Dat harde werk is uiteraard bedoeld om zo goed mogelijk te presteren tijdens de wedstrijden. En dat gaat haar prima af. Demi werd in 2024 Nederlands kampioen in haar klasse. Ze bereikte diverse EK-finales en behaalde daarbij in 2022 zelfs een knappe tweede plaats. Ook wist ze tot tweemaal toe een plaats in de finale van het WK te bemachtigen, waarbij ze beide keren een achtste plaats behaalde.

Momenteel komt Demi uit in de 'Under 23 klasse', bedoeld voor BMX'ers van 19 tot en met 22 jaar. "In deze klasse krijgen jonge talenten de kans om door te groeien naar het hoogste niveau, de Elite klasse. Dat is de stip op de horizon; hopelijk kom ik daar over enkele jaren in uit!"

Liefde en plezier

Het leven van het gezin Nieuwenkamp staat grotendeels in het teken van de carrière van Demi. Haar vader gaat mee naar de trainingen en wedstrijden en is, naast trouwe supporter, ook chauffeur en monteur. Moeder regelt de boekingen van vliegtickets en hotels en zorgt er daarnaast voor dat de kleding gewassen wordt. Haar zusje gaat vaak mee als supporter en haar broertje steunt ook waar hij kan.

"Het vraagt veel van ons gezin, maar we zijn een enorm hecht en goed op elkaar ingespeeld team. Alles wordt met liefde en plezier gedaan. Daar ben ik ze ontzettend dankbaar voor, want zonder hen was dit niet mogelijk geweest!"

Prijzen winnen vindt ze leuk, maar het plezier in de sport staat voor Demi voorop. "In Nederland kun je niet leven van de sport, dus werk ik als pedagogisch medewerker in de kinderopvang.

Een geweldig en dankbaar beroep. De afwisseling tussen topsport en de omgang met kleine kinderen zorgen voor een goede balans. Het lijkt me leuk om beide passies te combineren in de toekomst en BMX-lessen te geven aan kleine kinderen. Zelf ben ik ook op jonge leeftijd begonnen en dat heeft me veel moois gebracht. Dat wil ik maar wat graag overbrengen op een volgende generatie!"

Wilt u meer weten over de carrière van Demi, neem dan eens een kijkje op haar Instagram pagina: @deminieuwenkamp

Gaan voor Goud

Dit jaar tekende Demi een samenwerkingsovereenkomst met de stichting "Gaan voor Goud". Deze stichting zet zich in voor de ontwikkeling van lokale individuele sporttalenten in de regio Weert, Nederweert en Cranendonck. Dit gebeurt door middel van (financiële) ondersteuning. "BMX racing is een dure sport en dankzij de stichting wordt een deel van deze financiën vergoed. Daarnaast mag ik gebruik maken van hun zogeheten "providerboog"; een medisch netwerk van diverse disciplines, allemaal gericht op topsport. Zo heb ik toegang tot onder andere sportfysiotherapeuten, sportmassagers, personal trainers en zelfs sportpsychologen. Geweldig dat deze stichting bestaat; ik ben heel blij dat ik deze kans gekregen heb!"

VOOR MEER INFO
SCAN DE QR-CODE

HUUR EENVOUDIG EN VEILIG EEN OPSLAGRUIMTE IN HET CENTRUM VAN WEERT.

Extra ruimte nodig tijdens een verhuizing of verbouwing, of voor je voorraad, gereedschap of bedrijfsinventaris?

Onze garage- en opslagboxen bieden particulieren, zzp'ers en mkb-bedrijven een veilige, toegankelijke en lokale opslagplek. Direct beschikbaar na het boeken, praktisch, flexibel en dichtbij.

Roermondseweg 78, 6004 AT Weert | 06 14 66 59 36

info@the-boxweert.nl | voor meer info: www.the-boxweert.nl

15% KORTING OP GORDIJNEN

Deze actie geldt van 19 oktober t/m 7 november 2026. Vraag naar de voorwaarden.

MEER WARMTE & SFEER
IN HUIS MET GORDIJNEN

VOOR
VERF
&
WONEN

PHILIPS
MAAKT VAN JE HUIS JE THUIS

Moesdijk 13 - 6004 AX Weert
T (0495) 53 36 43
E woning@harryphilips.nl
I www.harryphilips.nl

“Maar ik ben helemaal niet extra verzekerd..” Dat hoeft ook niet!

Die zin horen wij regelmatig. Veel mensen denken namelijk dat ze aanvullend verzekerd moeten zijn om een kunstgebit vergoed te krijgen. Maar dat is een groot misverstand: een volledige gebitsprothese zit gewoon in de basisverzekering. Heeft u nog gedeeltelijk eigen tanden en heeft u een frame of plaatje nodig? Dan ligt het anders. Deze vallen niet onder de basisverzekering. In dat geval kan het wél interessant zijn om te kijken naar een aanvullende tandartsverzekering. Ook een gebitsprothese op implantaten valt onder de basisverzekering. Heeft u nog geen implantaten, maar blijft uw prothese ondanks aanpassingen niet goed op zijn plek zitten? Dan kunnen wij beoordelen of implantaten een oplossing zijn. Wanneer dat nodig is, vragen wij samen met de implantoloog zowel de implantaten als de bijbehorende prothese aan bij uw zorgverzekeraar.

Maar wat betaal ik dan zelf?

Dat is vaak de vraag waar mensen eigenlijk mee zitten. En terecht. Voor zorg vanuit de basisverzekering geldt het eigen risico. Daarnaast geldt voor een gebitsprothese een wettelijke eigen bijdrage. Hoe hoog die eigen bijdrage is, hangt af van de behandeling en ligt doorgaans tussen de 10% en 25%.

Een paar voorbeelden om het concreet te maken:

Een volledige gebitsprothese boven én onder. Hiervoor betaalt u gemiddeld ongeveer € 450 eigen bijdrage. De zorgverzekeraar betaalt de rest vanuit de basisverzekering. Een volledige prothese boven én onder, met twee implantaten in de onderkaak. Uw eigen bijdrage komt gemiddeld uit op ongeveer € 500. De rest wordt vanuit de basisverzekering vergoed.

Is uw prothese wat losser gaan zitten en moet deze worden opgevuuld (rebasing)? Dan betaalt u gemiddeld ongeveer € 30 eigen bijdrage voor de boven- of onderprothese zonder implantaten. Voor reparaties en het opvullen van een prothese geldt een eigen bijdrage van 10%; 90% wordt vanuit de basisverzekering vergoed. De eigen bijdrage en het eigen risico zijn twee verschillende dingen. Heeft u uw eigen risico van € 385 voor dit jaar al volledig gebruikt? Dan kan het financieel gunstig zijn om uw nieuwe gebitsprothese nog dit jaar te laten aanmeten.

Waarom zouden we geheimzinnig doen over kosten?

Kosten in de zorg worden lang niet altijd duidelijk besproken. Maar waarom eigenlijk? Als mijn auto naar de garage moet, wil ik ook graag vooraf weten wat het ongeveer gaat kosten. Dat vind ik helemaal geen gekke vraag. Waarom zou dat bij een kunstgebit anders zijn? Daarom maken wij kosten graag bespreekbaar. Geen ingewikkelde verzekeringstaal, maar gewoon uitleg over wat in uw situatie wordt vergoed en wat u zelf betaalt. Want vooraf weten waar u aan toe bent, is ook onderdeel van goede zorg.

Twijfelt u over wat bij uw mondsituatie past? Wilt u weten wat een behandeling ongeveer kost of wat uw zorgverzekeraar vergoedt? Bij ons is iedereen welkom voor gratis advies. Bel gerust voor het maken van een afspraak.

van Engelen

TANDPROTHETIEK

Joep van Engelen
Tandprotheticus

Geopend: maandag t/m vrijdag voor reparaties en info
Behandelingen op afspraak (0495) 592 622 | www.eengoedgebit.nl
Weert, Kerkstraat 38a | Maarheeze, Smits van Oyenlaan 2a
Roermond, Keulsebaan 506

Informatieavond

Palliatieve zorg, een ingrijpende fase die vragen met zich meebrengt. Misschien is het iets waar u in de toekomst mee te maken krijgt. In samenwerking met Stichting Land van Horne organiseren wij een informatieavond over palliatieve zorg, euthanasie en afscheid nemen.

Susanne Loots, verpleegkundige palliatieve zorg binnen Land van Horne, zal hierover vertellen en uw vragen beantwoorden. Daarna vertellen **onze uitvaartleiders** meer over hoe de dagen na het overlijden tot en met de uitvaart eruitzien. Aansluitend is er een informeel moment waarop de gelegenheid is tot het stellen van vragen en het starten van een gesprek.

Woensdag 4 november

Inloop vanaf 19.00 | Susanne Loots: 19.30 uur - 20.30 uur
Crematorium Weertterland | Ringselvenweg 2 | 6002 SW Weert

Aanmelden is niet nodig.

Heeft u vragen? Wij zijn bereikbaar via 0495 53 33 22

Garagedeuren en beveiligingshekken
Binnen- en buitenzonwering
Rolluiken en rolpoorten
Horren en hordeuren
Kunststof kozijnen
Overkappingen

sinds 1971

Ruyten zonwering

NIEUWE SHOWROOM: Marconilaan 13, Weert

OPENINGSTIJDEN:

maandag t/m vrijdag van 10.00-15.00 u.
Overige tijden op afspraak

0495-545 997 • info@ruytenzonwering.nl
www.ruytenzonwering.nl

Beeld van Toen

Kleine Gids voor Goede Manieren

Na het afronden van de middelbare school, kreeg ik een baan aangeboden in Maarheeze. Een toenmalige collega verzuchtte vaker: “Onze Lieve Heer schiep de wereld in zes dagen. En dat is nu nog te merken”. Hij wilde daarmee zeggen dat als O.L. Heer de zevende dag ook aan de schepping van de mens had gewerkt, we nu misschien minder problemen hadden gehad.

Daar moet ik wel eens aan denken als ik zie hoe we tegenwoordig met elkaar omgaan. De korte lontjes. Hoe de fatbikers de binnensteden terroriseren of hoe niet de voetballers maar de toeschouwers voor vuurwerk zorgen.

Fatbikers en de schepping van de mens in een dag

Het doet me ook denken aan de tijd dat ik in 1965 naar het Bisschoppelijk College ging. Bij het lesmateriaal zat ook het boekje ‘Kleine Gids voor Goede Manieren’. Ik heb het jarenlang bewaard. Vooral eigenlijk vanwege de kneuterigheid: hoe je met mes en vork moet

beeld van toen

Koos Neijns

eten of hoe je oudere mensen moet aanspreken. Ik heb me altijd afgevraagd waarom we dat boekje moesten kopen, want we hebben het in de lessen nooit gebruikt.

Mogelijk was de Kleine Gids vooral bedoeld voor de jongens van het internaat van het Bisschoppelijk College. Daar zaten nogal wat deugnieten tussen. Onder de tucht van de priesterleraren werd ook hen fatsoen bijgebracht.

Op de foto zie je ‘mijn’ klas uit 1968. Voorop zitten zeven internen. De foto is gemaakt in het prieel van de priesterleraren op de hoek van de van Berlostraat en de Wilhelminasingel. Daar stond vroeger de Binnenmolen, de molen binnen de oude vestingstad.

Vooran links zit Frans K, ook een intern. Hij is later een bekende professor geworden. Bij hem heeft het boekje kennelijk goed gewerkt. De Kleine Gids is nog steeds te koop. Misschien een idee voor de korte lontjes?

Was getekend ... Gemeente Weert

In het onlangs verschenen boek ‘Was getekend. Gemeente Weert’ vind je niets over goede manieren, maar wel 320 prachtige tekeningen. Ook van de van Berlostraat.

Door Koos Neijns i.s.m. Stadsgidsen Regio Weert • Reageren: info@stadsgidsenweert.nl • Bron: Beeldbank Gemeentearchief Weert

Van Eyck shutters
sfeer in een nieuw daglicht

Unieke raamdecoratie
Volledig maatwerk
Sfeervol voor ieder interieur

Bezoek onze showroom in Weert,
of neem contact op voor een
gratis adviesafpraak
aan huis!

Meer informatie?

www.vaneyckshutters.nl

Oude Graaf 6, Weert | +31 (0)495 71 28 44 | info@vaneyckshutters.com

SAMEN LEVEN IN WEERT

Informatie over Wmo, jeugd, werk en inkomen

Gezin Gezien Weert: een steuntje in de rug voor jonge gezinnen

In Weert bestaat al jaren een initiatief dat gezinnen ondersteunt wanneer opvoeden tijdelijk wat meer van de opvoeder(s) vraagt: Gezin Gezien. Het project biedt lichte opvoedondersteuning door betrokken vrijwilligers uit de gemeente. Praktische, menselijke ondersteuning die precies op het juiste moment lucht geeft.

Door de jaren heen heeft Gezin Gezien laten zien dat kleine momenten een groot verschil kunnen maken. Soms gaat het om meedenken over dagstructuur, soms om het geven van tips over de peuterpuberteit; hoe je grenzen duidelijk maakt, rust bewaart tijdens driftbuien, of hoe je een peuter helpt om emoties te herkennen. Het zijn precies die kleine handvatten die ouders helpen om weer grip te krijgen.

"Ik wist niet wat ik moest doen"

Een jonge moeder uit Weert vertelt hoe waardevol de ondersteuning voor haar was. "Toen mijn baby net geboren was, voelde alles nieuw en overweldigend. Mijn moeder zou uit het buitenland komen om me te helpen, maar dat ging onverwacht niet door. Ik stond er alleen voor en wist soms niet wat ik moest doen."

Een vrijwilliger van Gezin Gezien ondersteunde haar tijdelijk. "Ze kwam gewoon langs, keek mee, hielp me met kleine dingen. Soms gaf ze tips over hoe ik met mijn baby kon omgaan. Niet groot, niet ingewikkeld, maar precies wat ik nodig had. Ik kreeg weer vertrouwen."

Vrijwilligers maken het verschil

Vrijwilligers ervaren dat het project goed begeleid wordt en dat de inzet overzichtelijk

blijft. Eén à twee uur per week, een vaste match, en aandacht die echt aankomt. "Je hoeft niets op te lossen," zegt een vrijwilliger. "Je bent er gewoon. En dat maakt impact."

Omdat gezinnen zo'n steuntje in de rug erg waarderen, zoekt Gezin Gezien nieuwe vrijwilligers die:

- 1 à 2 uur per week beschikbaar zijn;
- rust, structuur en positieve aandacht kunnen bieden;
- laagdrempelig willen ondersteunen;
- betrouwbaar zijn en continuïteit brengen.

Wil je vrijblijvend kennismaken of meer weten? Neem contact op met Sanne van Ham van Punt Welzijn op telefoonnummer 06-23940746 of per email opgroeien@puntwelzijn.nl.

Een beetje hulp maakt meedoen mogelijk

Even naar de film. Een rondje hardlopen. Koken voor de familie. Dingen die gewoon lijken, totdat dementie ervoor zorgt dat ze niet meer vanzelfsprekend zijn. Met de campagne 'Dat doe ik voor jou' laat Punt Welzijn zien dat een klein beetje hulp vaak genoeg is om mensen met dementie gewoon mee te laten doen.

De verhalen van een aantal Weertenaren laten zien hoe een klein gebaar een groot verschil kan maken.

"Ik blijf gewoon lekker meelopen."

Jaap houdt van hardlopen. Al jaren trekt hij met zijn vrienden de bossen rond de IJzeren Man in. Door zijn dementie worden smalle padjes en obstakels lastiger. Zijn loopvrienden zorgen daarom dat hij nooit alleen loopt en kiezen soms voor de overzichtelijke atletiekbahn. Zo blijft Jaap bewegen én onderdeel van de groep.

"Samen naar de film blijft samen genieten."

Wim gaat al jaren met Stans, Marjan en Nelly naar het Filmhuis in Weert. Eerst samen eten, daarna een mooie film en nog

even napraten. Alleen lukt zo'n uitstapje niet meer, maar dankzij zijn vrienden hoeft Wim niet thuis te blijven.

"Lekker blijven koken"

En dan is er Willy. Koken voor haar familie is haar grote passie. Familie helpt met snijden, roeren en klaarzetten, maar Willy houdt de regie. "Niet te groot snijden!" klinkt het vanuit de keuken. Zo blijft ze doen waar ze van houdt: koken, familie samenbrengen en haar Molukse tradities doorgeven. Een dementievriendelijke samenleving begint niet met grote plannen, maar met kleine gebaren. Even meelopen, samen naar de film of een handje helpen in de keuken. Misschien kost het je maar een paar minuten, maar voor iemand met dementie kan het betekenen dat hij of zij mee kan blijven doen en zich gezien en welkom voelt. Wat kun jij doen voor iemand met dementie? Soms is een klein gebaar al genoeg. Een beetje hulp maakt vaak meer mogelijk dan je denkt.

Dat doe ik voor jou.

Lukt het niet meer om zelf of met hulp het huishouden te doen?

De Vraagwijzer wijst je de weg in de wereld van regelingen en voorzieningen op het gebied van wonen, welzijn, zorg, werk en inkomen.

De Vraagwijzer onderhoudt contact met alle mogelijke aanbieders op deze gebieden. De medewerkers van De Vraagwijzer informeren en adviseren je gratis, stellen jouw belang centraal én stellen jouw privacy voorop.

Maandag en donderdag is er een vrije inloop: geopend tussen 09.00 en 12.00 uur. De vrije inloop is bedoeld voor het stellen van een korte vraag. Voor meerdere en uitgebreide persoonlijke vragen kun je een afspraak maken via onderstaand telefoonnummer.

Durf te vragen, wij helpen je graag verder!

Bel 0495-575 000
van 8.30 tot 12.30 uur bereikbaar

vraagwijzer@weert.nl | www.devraagwijzer.nl

WEERT RESPECTEERT 2026: in november staat Weert een maand lang in het teken van ontmoeting en verbinding. In Weert woont een bont gezelschap mensen en daar zijn we trots op! In Weert doet iedereen mee; we zijn een open samenleving met respect voor elkaar. Maar... hoe goed kennen we eigenlijk elkaars verhalen, culturen en talenten? Daarom nodigt de gemeente Weert je uit om mee te doen aan verschillende activiteiten die in het teken staan van ontmoeting, verbinding en respect. Tijdens de maand van Weert Respecteert is er voor iedereen wel iets te beleven! Benieuwd naar wat er allemaal te doen is? Neem een kijkje op weert.nl/respecteert.

Dinsdag 3 november:

Weert Respecteert start met gratis opening en indringende voorstelling CONTRA

Op dinsdag 3 november wordt de maand Weert Respecteert feestelijk geopend in het Munttheater met een gratis toegankelijke infomarkt. Tijdens deze opening maken bezoekers kennis met de activiteiten die in november plaatsvinden rondom ontmoeting, inclusie en respect. Iedereen is welkom om binnen te lopen, inspiratie op te doen en in gesprek te gaan met elkaar.

Ben je nieuwsgierig over wat er te doen is in november? Dan ben je van harte welkom!

Aansluitend aan de opening vindt de theatervoorstelling CONTRA plaats.

CONTRA is confronterend danstheater met tekst en live muziek over politie, macht en menselijkheid. Aan de hand van waar gebeurde verhalen en actuele thema's biedt de voorstelling een scherpe en indringende blik op de samenleving. Na de voorstelling is er ruimte voor een nagesprek voor belangstellenden. Voor de voorstelling is een ticket nodig.

Tickets kosten €19,50 inclusief een theaterdrankje en zijn verkrijgbaar via munttheater.nl.

Wanneer: dinsdag 3 november

Start opening: 19:00 uur

Start voorstelling CONTRA: 20:15 uur

Waar: Munttheater, Collegeplein 3 Weert

Tickets: munttheater.nl

Van 17 oktober t/m 14 maart 2027

Groepstentoonstelling in Museum W: I DIDN'T CROSS THE BORDER, THE BORDER CROSSED ME

Van 17 oktober 2026 tot en met 14 maart 2027 presenteert Museum W de groepstentoonstelling **I Didn't Cross The Border, The Border Crossed Me**. Met ruim dertig kunstwerken van zestien kunstenaars onderzoekt de tentoonstelling hoe fysieke, culturele, maatschappelijke en persoonlijke grenzen invloed hebben op identiteit, zingeving en menselijkheid. De tentoonstelling brengt werk samen van onder anderen Nan Goldin, Miriam Cahn, Duane Michals, Eli Content, Prins Nicolas, Hemaseh Manawi Rad, Anne Silverstrand Forest, Leon Stoffelen en Koes Staassen. Vanuit verschillende perspectieven onderzoeken de kunstenaars thema's als landsgrenzen, migratie, cultuur, gender, seksualiteit en de zichtbare en onzichtbare scheidslijnen die een rol spelen in ons dagelijks leven.

De tentoonstelling sluit daarmee mooi aan bij de gedachte achter Weert Respecteert: elkaar ontmoeten, verschillende perspectieven leren kennen en openstaan voor het verhaal van de ander. Bezoekers worden uitgenodigd stil te staan bij vragen als: wanneer respecteer je een grens, wanneer stap je eroverheen en hoe beïnvloeden grenzen de manier waarop we naar onszelf en anderen kijken?

Wanneer: 17 oktober 2026 t/m 14 maart 2027

Waar: Museum W, Meikoeel 2 Weert

Tickets: museumw.nl

Aansluitend aan de tentoonstelling: Workshop Welcome to my World

Deze workshop wordt gegeven door dragqueen Claire Dispair, het alter ego van kunstenaar Karlijn de Groot. Met haar eigen dragpersona onderzoekt ze haar eigen vrouwelijkheid en wat het betekent om vrouw te zijn in onze maatschappij. Tijdens deze speelse en interactieve workshop dienen de kunstwerken in Museum W als inspiratiebron. Stap voor stap creëren de deelnemers een eigen dragpersona en geven zij vorm aan de wereld waarin die leeft.

Wanneer: zaterdag 14 november 2026 13:00 tot 16:00

Waar: Museum W, Meikoeel 2 Weert

Tickets: museumw.nl

Voor een volledig overzicht van de activiteiten van Weert Respecteert neem een kijkje op www.weert.nl/respecteert

Door Maartje Derckx - Foto's Loes Mennen

Vrouw moeder-kind centrum

Sinds januari 2026 is het nieuwe ziekenhuisgebouw van SJG Weert in gebruik. Het gebouw vormt de eerste fase van de nieuwbouw en biedt op de tweede verdieping ruimte aan het vernieuwde Vrouw-moeder-kind centrum (VMK). Hier komen de zorg voor vrouwen, moeders en kinderen samen in een moderne, huiselijke omgeving. Weert Magazine nam een kijkje en ontdekte hoe de nieuwe inrichting bijdraagt aan rust, privacy en persoonlijke zorg.

De kraamsuites

Een van de grootste veranderingen binnen het nieuwe VMK zijn de kraamsuites. Vrijwel alle kamers zijn eenpersoonskamers. Waar gezinnen voorheen een kamer konden delen met een andere moeder en haar baby, hebben ouder en kind nu een eigen plek. Dat zorgt voor meer rust en privacy in de eerste dagen na de geboorte. De ruime, huiselijk ingerichte kamers hebben een eigen badkamer, commode met babybadje en een comfortabele slaapplek voor de partner. Ook medisch gezien bieden de eenpersoonskamers meer mogelijkheden. Het uitgangspunt is om moeder en kind zoveel mogelijk bij elkaar te houden. Als dat medisch verantwoord is, kan een baby die extra zorg nodig heeft daarom in de couveuse op de kraamsuite blijven. We zien dan ook dat de couveusekamers minder worden gebruikt.

De bevalkamers

De nieuwe bevalkamers zijn ingericht met veel aandacht voor rust, comfort en persoonlijke wensen. Iedere vrouw beleeft een bevalling anders. Daarom wordt bij het bevalplan gekeken wat zij nodig heeft en hoe de kamer daarop kan worden ingericht. Zo kunnen dimbaar licht, een sterrenprojector, yogabal en andere voorzieningen naar wens worden gebruikt. Eén van de kamers heeft een vast bevalbad, waarin warm water kan helpen ontspannen. In de andere kamers kan gebruik worden gemaakt van de vaste douche of een opblaasbaar bevalbad. "Geen bevalling is hetzelfde. We proberen de ruimte zo in te richten dat een vrouw zich er prettig en veilig voelt en zoveel mogelijk haar eigen keuzes kan maken", vertelt verpleegkundige Jill van Kessel.

De benodigde medische apparatuur en zorg zijn altijd binnen handbereik, maar uit het zicht. "Tijdens een bevalling wil je kunnen handelen zodra dat nodig is, maar een vrouw hoeft niet voortdurend het gevoel te hebben dat ze in een medische ruimte ligt."

Zorg voor thuis

Steeds meer zorg kan, als dat medisch verantwoord is, thuis plaatsvinden. Zo kunnen zwangeren die hiervoor in aanmerking komen thuis een CTG maken, waarmee de hartslag van de baby wordt gecontroleerd. De zorgverleners van SJG Weert kunnen de resultaten op afstand beoordelen. Ook pasgeborenen met geelzucht kunnen met de BiliCocoon Bag thuis fothotherapie krijgen. De behandelend arts beoordeelt of een baby hiervoor in aanmerking komt, in overleg met de ouders. Zo kan een ziekenhuisopname soms worden voorkomen of verkort.

Mascotte

Vanaf 2027 krijgen kinderen in SJG Weert steeds vaker gezelschap van Lou de Luiard. Lou wordt de nieuwe mascotte van het VMK en krijgt ook ziekenhuisbreed een plek. Lou is rustig, nieuwsgierig en neemt graag de tijd om goed om zich heen te kijken. Precies die eigenschappen maken hem zo passend voor een kindvriendelijk ziekenhuis.

Lou helpt kinderen zich welkom en op hun gemak te voelen. Ze kunnen hem al vóór hun bezoek tegenkomen, bijvoorbeeld op de website of in een folder. Ook in het ziekenhuis duikt hij in de toekomst op verschillende plekken op.

De jungle wordt een plek waar kinderen iets kunnen ontdekken en waar afleiding en plezier centraal staan. Zo krijgen spannende momenten in het ziekenhuis een luchtigere kant. SJG werkt samen met de stichting 'Vrienden van SJG' de komende tijd verder aan de introductie van Lou de Luiard.

Veiligheid zit soms in een eenvoudig telefoontje

Begin deze maand was de “week van de veiligheid”.

In die week staat het onderwerp met verschillende activiteiten en berichtgevingen centraal. Een onderwerp dat misschien wat groot en officieel klinkt en direct doet denken aan politie en brandweer, maar in werkelijkheid heel dichtbij komt.

Dat merkte ik onlangs nog in gesprek met een inwoner op leeftijd.

De dame in kwestie is weliswaar nog goed bij de pinken, maar niet voortdurend alert op ingewikkelde digitale trucs of de nieuwste vormen van criminaliteit. Toch kan juist daar een risico in zitten. Een telefoontje van iemand die zich voordoet als bankmedewerker. Een berichtje met de vraag om ‘even’ ergens op te klikken. Of iemand die met een mooi verhaal probeert binnen te komen. Voor iemand die minder goed hoort, minder snel kan controleren of iets klopt of simpelweg vertrouwt op de ander, is het soms lastig om de alarmbellen te horen.

En daar ligt wat mij betreft een belangrijke verantwoordelijkheid voor ons allemaal.

Veiligheid gaat namelijk niet alleen over politie, camera's en straatverlichting. Alhoewel ook belangrijk, het gaat ook over de risico's van cybercrime, zorgfraude en de manier waarop we omgaan met kwetsbare mensen. Eenzaamheid, er alleen voor staan, speelt een belangrijke rol in iemands kwetsbaarheid. Wie weinig mensen om zich heen heeft, heeft soms ook niemand aan wie hij even kan vragen: “klopt dit eigenlijk wel?”

De dame die ik hierover sprak, heeft gelukkig mensen om zich heen die mee kunnen kijken. Maar niet iedereen heeft dat. Hoe fijn en logisch is het dan ook dat we naast een jaarlijkse week van veiligheid ook een traditie hebben gebouwd rond een week van ontmoetingen. Dé gelegenheid om anderen te leren kennen, gezamenlijke activiteiten te ondernemen en zo een breder sociaal netwerk te bouwen. Gewoon dichtbij huis met mensen in je eigen dorp. Daar begint weerbaarheid, heel simpel: door belangstelling voor elkaar te tonen. Even bellen. Een praatje maken. Vragen of de ander iets bijzonders heeft meegemaakt. En vooral: ervoor zorgen dat mensen zich niet bezwaard voelen om hulp te vragen.

Dus staan wijkagenten en leefbaarheidsregisseurs met informatie op markten en verenigingsavonden, worden in alle dorpen ontmoetingsactiviteiten georganiseerd voor iedereen die aan wil sluiten en koesteren we de dorpse manier van samenleven waarin we elkaar kennen. Want veiligheid zit niet alleen in systemen en regels. Veel vaker wordt ons veiligheidsgevoel gevoed door een vriendelijke buur die aanbelt, de dochter die even meekijkt of een telefoontje op het juiste moment.

In juni 2020 maakte ik van mijn uit de hand gelopen hobby mijn werk als Hondengedragdeskundige. Met de nodige diploma's op zak, maar vooral met een schat aan praktijkervaring. Want echt begrijpen wat een hond nodig heeft? Dat leer je niet puur uit boeken.

Inmiddels is mijn passie uitgegroeid tot een professioneel Hondengedragscentrum met een fantastisch team. Wij onderscheiden ons door onze expertise in probleemgedrag, van diepe angst tot agressie. Dagelijks draait er bij ons een wisselende roedel van zo'n 40 honden in de dag en vakantieopvang. Die dynamiek vormt de perfecte basis om honden écht te begeleiden en te laten opbloeien.

Wekelijks verzorgen wij consulten op locatie en aan huis, interne roedelopnames, unieke cursussen én een trimsalon waar ook 'moeilijke' honden welkom zijn. Mijn droom is werkelijkheid geworden. Wij kijken verder dan de standaardregels en bouwen samen met jou aan de juiste basis.

Angelique Prins

Wie weet tot snel!

Hondengedragscentrum Angelique Prins! Kinrooi (België)
+31(0)6-54 97 81 46 | www.angelique.dog

Waarom nog energie verspillen aan het verwarmen van lucht?

Redwell Infrarood!
Slimme warmte. Direct voelbaar.

Duurzaam. Comfortabel. Efficiënt.

Heeft u een thuisbatterij?

redwellstore-limburg.nl

remozon.nl

Maak een afspraak en bezoek onze Showroom
Pannenweg 321, Nederweert

Van nagelstudio naar verzorgende IG: het pad van Daniëlle

Soms begint een nieuwe carrière met één kleine stap. Twaalf jaar had Daniëlle haar eigen nagelstudio. Ze deed haar werk met plezier, maar merkte dat haar hart ergens anders lag.

Ervaringen rondom haar moeder en schoonmoeder maakten diepe indruk. Ze zag hoe zorgmedewerkers met aandacht, respect en warmte klaarstonden voor mensen op de momenten dat het er echt toe deed. En dat gevoel bleef haar bij.

Toen zag ze een vacature van Land van Horne voorbijkomen. Ze dacht: misschien ligt hier wel mijn toekomst. Niet omdat ze altijd al in de zorg wilde werken. Niet omdat ze een zorgopleiding had, maar omdat ze voelde dat ze meer kon betekenen.

In 2023 begon ze als zorgassistent bij Hushoven. Inmiddels volgt ze de BBL-opleiding verzorgende IG. Dit deed Daniëlle niet in één keer. Ze ging steeds één stap verder op haar eigen tempo.

“Ik dacht iedere keer: ik probeer het gewoon. En als het niets is, dan weet ik dat ook weer.”

land van horne
werkenbij@landvanhorne.nl
werkenbijlandvanhorne.nl 088 987 88 88

Scan de QR-code en lees het hele verhaal!

Dat is precies wat haar verhaal zo bijzonder maakt. Groeien in de zorg hoeft niet in één grote sprong. Het kan ook stap voor stap. Lees over Daniëlle haar koers en laat je inspireren!

Wil jij ook de zorg in en als helpende plus of verzorgende IG aan de slag? Werken & leren bij Land van Horne:

- direct een salaris
- betaalde opleiding
- bij een goede match ben je verzekerd van een vaste baan na behalen diploma
- start opleiding februari 2027 (aanmelden t/m 16 november)

Meer weten?
Scan de QR-code

OFM. BROEKEN DEAL.

REPLAY

PME LEGEND
AMERICAN CREST

J.C. RAGS

pierre cardin

VANGUARD

2^e broek
**50%
korting.***

* De korting wordt berekend over de goedkoopste broek en geldt uitsluitend op geselecteerde items.

OFM. Weert
Langstraat 31-33

ofm.nl

Birgit Op de Laak
burgemeester Nederweert

Elke maand in Weert Magazine afwisselend de column van de burgemeesters van Weert en Nederweert.

Josefien Seerden, een warm bad in Weert

Door Maartje Derckx

Ik herinner me een warme ruimte, de geur van chloor, kletsende ouders aan tafeltjes. De trap naar boven, waar mijn vader me hielp omkleden, waardoor ik mijn leuke badpak zowat achterstevoren aanhad. Ik liet me het koele water in zakken. Vanaf daar stak ze haar hand naar me uit: mijn lieve zwemjuf. Vriendelijk, duidelijk en vooral geduldig. Nu, 38 jaar later, help ik er mijn jongste kind in zijn zwembroek.

Vanavond, nadat de zwembadruimte weer schoon en opgeruimd is achtergelaten, neem ik daar plaats, aan een van die tafeltjes. Niet veel later schuift ze aan: Die lieve zwemjuf van toen. Ze kent me nog, zoals ze veel van haar zwemleerlingen nog bij naam kent. Inmiddels is Josefien 92 jaar en eigenlijk niet eens zoveel veranderd. Samen met haar, haar zoon Manuel en zijn vrouw Nicole praten we over haar leven. Over de jonge vrouw die ze was, haar familie, de tijd waarin ze opgroeide en de keuzes die ze onderweg maakte in haar rijkgevulde leven tot nog toe.

Handen uit de mouwen

Dat leven begint in 1934 in Heeze. Josefiens ouders zijn rasechte Weertenaren, maar vanwege het werk van haar vader bij de spoorwegen wonen ze een tijd buiten Weert. Josefien is een van twaalf kinderen: vijf zussen, zes broers. “We moesten allemaal mee aanpakken,” zegt Josefien er zonder dramatiek over. Haar jeugd valt samen met de oorlogsjaren en de wederopbouw daarna. Er moet van alles gebeuren en iedereen draagt zijn steentje bij. Ondanks de roerige tijd bewaart Josefien warme herinneringen aan haar jeugd. In het grote gezin is er altijd leven in huis en juist het samenzijn met haar familie koestert ze. Tijdens de oorlog biedt het gezin onder andere onderdak aan een gestrande jongeman uit Volendam die niet terug kon vanwege de Duitse bezetting in Volendam. Uit die toevallige ontmoeting ontstaat een bijzondere band die nog jarenlang standhoudt. “We zijn altijd contact blijven houden. Later nodigde hij mij, mijn man en onze kinderen uit om bij hen op bezoek te komen. Dan genoten we samen van heerlijke ge-rookte paling,” mijmert Josefien.

Verliefd bij SV Laar

Ook later in haar leven blijven zulke vriendschapsbanden belangrijk. Als jonge vrouw is Josefien samen met haar zussen en vriendinnen vaak te vinden aan de kant bij SV Laar, de voetbalclub die uiteindelijk een bijzondere plaats krijgt in het leven van haar hele gezin. Daar ontmoet ze, ze is begin twintig, Frans Seerden: een verdienstelijk voetballer van het eerste elftal. De twee worden verliefd, trouwen en krijgen samen vier zoons: Manuel, Hans, Rob en Guido. Frans vindt werk bij de gemeente Weert, waar hij als ambtenaar op de afdeling financiën aan de slag gaat. Ook daar is het flink aanpoten. Weert is in die jaren nog niet de grote, financieel gezonde gemeente die het nu is.

Dromen bouwen in twee garages

Ook Josefien wil graag aan de slag. Actief en sportief als ze is, kiest ze voor opleidingen in gymnastiek en zwemmen. Ze geeft les in het buitenbad van de IJzeren Man en veel later ook bij Bausch aan de Parallelweg. De vier jongens zijn dan tussen de 7 en 16 jaar oud, dus past ze haar werk aan het ritme van het gezin aan. Zo kan ze

haar liefde voor sport en lesgeven combineren met de zorg voor haar kinderen.

Er komt op een gegeven moment een interessante andere woning vrij in dezelfde wijk. Bij het huis staan twee garages en juist die brengen hen op een idee: wat als ze daar een eigen zwembad van maken? Josefien en Frans besluiten ervoor te gaan en laten de garages ombouwen. Aannemer Harry Meulen is als aannemer betrokken en realiseert hun droom. Een flinke stap, maar wel een waarin hun kwaliteiten mooi samenkomen. Frans heeft vanuit zijn werk bij de gemeente verstand van financiën en administratie, Josefien brengt haar ervaring als zwemdocent mee én haar natuurlijke manier van omgaan met mensen. Hij houdt zich vooral bezig met alles achter de schermen, zij staat in het water. In 1981, Josefien is dan 47, opent Zwemschool Josefien haar deuren.

Paniek om een pan spek

Wie ooit les van Josefien heeft gehad, zal haar manier van lesgeven waarschijnlijk nog herkennen. Ze is vriendelijk en geduldig, maar niet van

het eindeloos onderhandelen. Vond een kind iets spannend, dan gaf ze vertrouwen en duidelijkheid tegelijk. Soms was een kleine handreiking al voldoende. “Dan zei ik: Kom maar, we springen er samen in”, vertelt Josefien met haar kenmerkende bescheiden glimlach. “Ik had natuurlijk al vier jongens opgevoed, dus ik was ook wel wat gewend.” Zo groeit de zwemschool uit tot een echt familiebedrijf, letterlijk naast hun woonhuis. De jongens groeien ermee op, zwemmers komen en gaan en tussendoor draait het gewone gezinsleven gewoon door. “Dat ging ook weleens mis”, lacht Manuel. Josefien moet even graven in haar geheugen, maar schiet dan ook in de lach. Ze denken terug aan die zondagochtend waarop Josefien alvast een pan met spek op het vuur zet voor het ontbijt. Intussen arriveren de eerste recreatiezwemmers. Plots vraagt iemand geksheid van Josefien aan het barbecueën is. Niet veel later hoort ze Donar, de hond van de familie, luid blaffen. In huis blijkt de keuken inmiddels zwart te staan van de rook. De pan met spek staat nog altijd op het vuur. “Donar was ons brandalarm”, zegt Manuel. “Anders had het er hier nu misschien heel anders bij gelegen.” Josefien en Manuel lachen er samen om. Een herinnering uit de tijd waarin wonen, werken en gezinsleven soms wel héél letterlijk in elkaar overliefen.

Vroege vogels en een kunstgebit

Als Frans op zijn 59ste met de VUT gaat, raakt ook hij nog meer betrokken bij de dagelijkse gang van zaken in de zwemschool. Dat vond Josefien een fijne tijd. “Als ik ’s morgens al vroeg in het water lag, kwam hij me een lekkere kop koffie brengen. Zo was Frans.” En vroeg betekent soms ook écht vroeg. Een groep vrachtwagenchauffeurs komt samen op zwem-

les voordat de werkdag begint. Rond 7.00 uur liggen de mannen al in het water. Met één van hen moet Josefien het drijven oefenen. Dat lukt aardig, totdat plots zijn kunstgebit losschiet en naar de bodem van het zwembad zinkt. Josefien ziet het zo weer voor zich en begint te lachen. Tussen al die vroege uren en serieuze zwemlessen viel er gelukkig ook genoeg te lachen. Manuel vult aan: “Je kunt je wel voorstellen dat volwassenen die zwemles nemen vaak al een behoorlijke drempel over moeten om überhaupt te komen. En in zo’n groep worden er als van-

zelf ook persoonlijke dingen gedeeld. Je bent daardoor niet alleen zwemjuf of zwemmeester, maar soms ook een soort psycholoog. Dat vind ik juist mooi.” Het zijn intensieve jaren, waarin Josefien heel wat uren in het water doorbrengt. Spijt heeft ze daar nooit van gehad. “Ik genoot echt van de mensen die kwamen zwemmen.” En die mensen komen niet alleen voor zwemles. In het weekend gaat het bad ook open voor recreatief zwemmen. Kinderen, volwassenen en soms hele gezinnen staan dan popelend voor de deur. Vooral op zondagmorgen is het een levendige

Lees verder op pagina 17

Kelly Kirkels Fotografie

Kelly Kirkels (36), Fotograaf

- Omschrijf je dienst of bedrijf.
Ik ben eigenaar van Kelly Kirkels Fotografie. Ik leg bijzondere momenten vast zoals ze echt zijn: puur, warm en vol gevoel. Van zwangerschap, newborn tot gezinnen en bruiloften.
- Waarin en hoe wil je je onderscheiden?
Ik vind de omgeving en het moment zelf ontzettend belangrijk. Geen perfect plaatje dat gemaakt voelt, maar een beeld dat echt bij iemand past. Een glimlach, knuffel of spontane blik vertelt vaak veel meer. Juist die kleine, echte momenten maken een foto bijzonder.
- Waar haal je de meeste energie uit op je werk?
Uit de reacties van mijn klanten. Het is belangrijk dat mensen zich prettig voelen bij mij. Met fijne communicatie en een ontspannen sfeer zorg ik ervoor dat een shoot niet voelt als ‘een shoot’. Ik probeer zo onzichtbaar mogelijk te zijn, zodat momenten vanzelf ontstaan.
- Waar word je blij van?
Van kleine geluksmomenten en mensen die vol vertrouwen voor mijn camera staan. Het mooiste vind ik als mensen zichzelf herkennen in de foto’s en hier blij van worden.
- Wie heeft je het meest geïnspireerd?
Door het moederschap ontdekte ik hoeveel waarde er zit in het bewaren van herinneringen. Dat heeft mijn liefde voor fotografie gevormd en mij gebracht waar ik nu sta.
- Wat is de belangrijkste uitdaging voor ondernemende vrouwen?
Balans houden is voor mij het allerbelangrijkste. Mijn gezin staat op nummer één, maar ik wil ook ruimte maken voor mijn passie voor fotografie en mijn werk in het onderwijs. Niet alles hoeft perfect of tegelijk.
- Wat mogen klanten van jou verwachten tijdens een shoot?
Een ontspannen sfeer, persoonlijke aandacht en vooral: jezelf kunnen zijn. Geen geforceerde poses, maar echte momenten.
- Wat zijn je ambities voor de toekomst?
Verder groeien als fotograaf en ondernemer en vooral fotografie blijven maken die mensen raakt en herinneringen tastbaar maakt.
- Is er nog iets wat je wilt delen met onze lezers?
Hou je herinnering dichtbij. De tijd gaat sneller dan je denkt. Foto’s brengen je terug naar een moment, een gevoel en een periode die je nooit meer precies hetzelfde beleeft.

06-275 66 985
www.kellykirkelsfotografie.nl

One in Motion Dance & Workout studio

Daisy Lenders (35) & Petra Cox (61), Eigenaressen van de studio

- Omschrijf je dienst of bedrijf en waarin en hoe wil je je onderscheiden?
One in Motion is een plek waar iedereen in beweging mag komen. Wie bij One in Motion binnenstapt, merkt dat het om meer gaat dan alleen sporten of dansen. In onze Dance & Workout Studio in Weert willen we een veilige en laagdrempelige plek bieden waar mensen zichzelf kunnen zijn en waar plezier, verbinding en beweging centraal staan. Met name voor dames van alle leeftijden moet het een plek zijn waar je met een goed gevoel binnenkomt en met energie weer naar buiten gaat. Onze studio bevindt zich op Horne Quartier, op het terrein van de voormalige Van Horne Kazerne. De locatie is volop in ontwikkeling en wordt omgevormd tot een nieuwe stadswijk. Onze ambitie is hier een studio op te bouwen die een deel wordt van de nieuwe wijk.
- Waar haal je de meeste energie uit op je werk?
Uit het lesgeven aan enthousiaste mensen. We worden blij als we zien dat mensen elkaar in onze studio vinden, nieuwe connecties maken en samen sporten en dansen. Die verbinding is minstens zo belangrijk als de beweging zelf.
- Hoe ontspan je na een drukke dag?
Na een drukke werkdag, die voor ons voornamelijk in de avonden plaatsvindt, is er niets fijner dan een heerlijke douche en daarna ontspannen met onze partners.
- Wie heeft je het meest geïnspireerd?
Onmogelijk om één naam te noemen. Er zijn te veel mensen die ons blijven inspireren. Dat houdt ons scherp en laat ons groeien.
- Wat is de belangrijkste uitdaging voor ondernemende vrouwen?
Er is één belangrijke uitdaging: in jezelf blijven geloven. Blijf dicht bij wie je bent en durf je eigen pad te volgen.
- Wat is jullie guilty pleasure?
Simpel: de pot drop in de studio!
- Wat zijn ambities voor de toekomst?
We dromen ervan om samen met onze leden en de nieuwe bewoners van Horne Quartier een bruisende plek te creëren.
- Is er nog iets wat je wilt delen met onze lezers?
Als je eenmaal de passie voor dans en sport weer oppakt, merk je steeds opnieuw hoeveel positieve invloed dat kan hebben op allerlei aspecten van je leven.

www.oneinmotion.nl
06-448 75 114 (D) 06-168 30 650 (P)

Daisy en Petra

Studio Reform Weert

Rowan Smeets (36), Eigenaresse & Pilatesinstructrice

- Omschrijf je dienst of bedrijf
Studio Reform is een kleinschalige Reformer Pilates-studio aan de Wilhelminasingel, in hartje Weert. We werken in kleine groepen, waardoor er veel ruimte is voor persoonlijke aandacht en begeleiding. Met de reformer werk je gecontroleerd aan kracht, stabiliteit, flexibiliteit en lichaamsbewustzijn. Ik wil een plek bieden waar mensen even uit de drukte stappen, zich focussen op hun lichaam en met nieuwe energie naar buiten gaan.
- Waarin en hoe wil je je onderscheiden?
Aandacht en bewustwording van het lichaam staan bij mij centraal. Zo’n 20 jaar geleden begon ik met het geven van groeplessen en leerde ik steeds bewuster naar het lichaam te kijken. Tijdens mijn tienerjaren droeg ik door scoliose een rugbrace. Daardoor ontdekte ik hoe belangrijk het is om op een zachte en gecontroleerde manier spieren sterker te maken, zonder het lichaam onnodig te belasten. Die ervaring neem ik mee in iedere les. Met ons kleine team van opgeleide pilatesinstructeurs vinden we het belangrijk om te blijven leren en ontwikkelen, zodat we de best mogelijke begeleiding kunnen bieden.
- Waar haal je de meeste energie uit op je werk?
Uit het zien groeien van mensen. Dat kan fysiek zijn, wanneer iemand sterker of stabiel(er) wordt, maar ook in het vertrouwen dat iemand in haar lichaam krijgt. We zijn nu een half jaar open en het is ongekend hoeveel progressie ik zie bij onze leden. Aan hun houding en uitvoering van oefeningen zie je duidelijk dat ze zich bewuster worden van hun lichaam. Daar word ik echt heel blij van!
- Wat is de belangrijkste uitdaging voor ondernemende vrouwen?
Voor mij is dat de balans tussen ondernemen en mijn gezin. Ik heb een jong gezin en wil er voor hen zijn, terwijl mijn hoofd bruist van ideeën voor de studio. Dat betekent keuzes maken en accepteren dat niet alles tegelijk kan. Ik probeer mezelf de ruimte te geven om te ondernemen op een manier die bij mijn leven past. Niet perfect, maar wel met veel plezier.

www.reformerpilatesweert.nl
info@reformerpilatesweert.nl

Vervolg van pagina 15

bedoening: mensen betalen aan de deur en met maximaal zo’n twintig zwemmers in het bad blijft het kleinschalig en vertrouwd.

Wandelende encyclopedie

En dan nog even over die andere belangrijke plek voor Josefiën: SV Laar. Frans speelt er in het eerste en zit jaren later ook in het bestuur, ook de vier zoons voetballen er. Als Manuel zegt naar Wilhelmina te willen, is zijn vader kort en duidelijk: “Nee. Op Laar!” Manuel grijnst. “Ik ben er ook nooit meer weggegaan.” Ook Josefiën zet zich in voor de club. Ze haalt contributie op en helpt mee met kienavonden. Bijzonder zijn de uitwisselingen met Engeland, die ruim twintig jaar lang plaatsvinden. De families bezoeken elkaar over en weer en uit die ontmoetingen ontstaan hechte vriendschappen die ook buiten het voetbal blijven bestaan.

Manuel herinnert zich zijn vader als iemand met een brede belangstelling, ook voor het Weerter dialect en de Weerter geschiedenis. “Mijn vader was een wandelende encyclopedie. We konden voor alles bij hem terecht. Ook zijn kleinkinderen nam hij graag op sleeptouw om ze van alles te leren. Dat was prachtig.”

Na jaren waarin gezin, werk, zwemschool en verenigingsleven veel tijd hadden gevraagd, is er meer ruimte om samen op pad te gaan. Josefiën en Frans maken busreizen door Europa; vooral een bezoek aan Auschwitz maakt diepe indruk op hen.

Het stokje overgedragen

Intussen raakt Manuel steeds meer betrokken bij de zwemschool. Na een tijd bij het Korps Mariniers, volgt hij een opleiding bij het CIOS. Dat hij uiteindelijk zijn moeder zal opvolgen, staat dan nog niet vast. De zwemschool wordt simpelweg steeds drukker. “Mijn vader kwam met een voorstel: Stap in, Manuel.” En dat doet hij. Manuel komt zijn moeder ontlasten en jarenlang staan ze samen in het zwembad. Soms ligt hij er wel 35 uur per week in. “Die samenwerking was heel fijn”, zegt Josefiën. Hun manier van lesgeven verschilt weleens. Manuel noemt zichzelf wat strenger. Josefiën vertrouwt op haar eigen persoonlijke aanpak. Toch delen ze dezelfde basis: aandacht voor de mensen in het water en plezier in het lesgeven. In 1997 neemt Manuel de zwemschool officieel over. Voor Josefiën is het fijn om te zien dat wat zij en Frans hebben opgebouwd, binnen de familie verdergaat. “Dat mijn zoon het zo goed heeft opgevolgd, vind ik heel waardevol.”

Verwenoma omringd door liefde

In de jaren erna is er ook verdriet. Frans krijgt maagkanker en is langere tijd ziek. Zijn laatste fase is zwaar en pijnlijk. In 2019 wordt duidelijk dat zijn einde nadert. Josefiën: “De hele familie verzamelde zich om hem heen. Zelfs zijn kleinkinderen, waar hij zielsveel van hield waren er, behalve één.” Manuel: “Eén van onze kinderen was op vakantie in Mexico. Bij aankomst in Nederland ging ze rechtstreeks naar haar opa. Ook zij kon hem nog uitgebreid vasthouden en knuffelen.” Het wordt een emotioneel weerzien en tegelijkertijd een waardig, collectief afscheid. Het lijkt of hij heeft gewacht op al zijn dierbaren. Diezelfde nacht overlijdt Frans. Die hechte familie is het tot op de dag van vandaag. Josefiën is inmiddels oma én overgrootmoeder; er zijn twee achterkleinkinderen. Voor haar achterkleinkinderen is ze ‘Omi’. “Ik ben een verwenoma”, zegt ze trots. “Vroeger kwamen de kleinkinderen tussen de middag vanuit school

bij ons een broodje eten.” “Broodjes van Bakker Bart!”, onderstreept Manuel om die ‘verwenliefde’ te duiden. Nu zijn de rollen omgedraaid. Als de oudste kleinkinderen weer eens in Weert zijn, nemen ze hun oma graag mee uit lunchen en als oma de portemonnee trekt willen de kleinkinderen daar niets van weten! Het zijn momenten waar ze zichtbaar van geniet. De familie die zij en Frans om zich heen bouwden, staat nu als een huis om háár heen.

Samen de toekomst in

Ook in de zwemschool dient zich inmiddels een nieuwe generatie aan. Manuel ziet ouders binnenkomen die hier ooit zelf leerden zwemmen en nu langs de kant staan voor hun eigen zoon of dochter. “Dat is een mooi compliment”, vinden hij en Josefiën. En er komt opnieuw een moment van doorgeven. Manuel zoekt iemand die de zwemschool en het aangrenzende woonhuis in de toekomst wil overnemen. Dat hoeft deze keer geen familielid te zijn. Veel belangrijker is dat het iemand wordt die begrijpt wat hier in al die jaren is opgebouwd. Iemand die dezelfde waarden belangrijk vindt: persoonlijk contact,

aandacht voor kinderen en ouders, duidelijkheid en plezier in het lesgeven. “Wij hebben hier onze ziel en zaligheid in gelegd”, benadrukt Manuel. “De zwemschool is een begrip in de regio en is ons erfgoed.” Juist daarom gebeurt de zoektocht naar de juiste opvolger met zorg en aandacht.

Als Josefiën terugkijkt, zijn het vooral de mensen die in haar verhalen boven komen drijven. De vrachtwagenchauffeur en zijn kunstgebit. De volwassenen die hun angst voor water overwinnen. Frans die haar ‘s morgens vroeg een kop koffie komt brengen. Manuel die naast haar in het bad komt staan. Haar kinderen, kleinkinderen en inmiddels achterkleinkinderen om haar heen. En al die lieve zwemleerlingen naar wie ze ooit haar hand heeft uitgestoken. Na 92 jaar staat Josefiën nog altijd midden in het leven. Al hoeft ze zelf niet meer zo nodig iedere dag het water in. Haar naam staat op de gevel, haar verhalen zitten in dit zwembad. En met haar hoofd boven water, klinken haar vertrouwensvolle, tijdloze woorden voor altijd door in een hoopvolle toekomst:

“Kom maar, we springen er samen in.”

La Fé Collection

Fé Verkoelen (40),
Eigenaresse & Creatief ondernemer

• Omschrijf je dienst of bedrijf.
La Fé Collection is een kleurrijk en persoonlijk interieurmerk, geïnspireerd door mijn geboorteland Sri Lanka. We maken handgemaakte lampen en keramiek. Maatwerk, creativiteit en plezier staan centraal.

• Waarin en hoe wil je je onderscheiden?
Wij hebben geen massaproductie, maar producten met een eigen karakter en persoonlijkheid.

• Waar haal je de meeste energie uit op je werk?
Uit het persoonlijke contact met klanten, het geven van workshops aan volwassenen en kinderen en de fijne sfeer in mijn atelier. Het geeft me ontzettend veel energie als klanten enthousiast worden van zelf iets moois creëren in het keramiekatelier

• Hoe ontspan je na een drukke dag?
Genieten met mijn gezin, mijn man Jasper en zoon Flip. Samen lekker uit eten gaan vind ik heerlijk. Mijn werk is voor mij ook een vorm van ontspanning: creatief bezig zijn in mijn atelier.

• Waar word je blij van?
Van vrolijke mensen, vakanties, blije klanten, nieuwe dingen leren en de wereld ontdekken samen met mijn gezin.

• Wie heeft je het meest geïnspireerd?
Mijn geboorteland Sri Lanka vormt een belangrijke basis voor mijn werk. De warme sfeer, de rijke cultuur en vooral de prachtige, kleurrijke wereld neem ik mee in mijn ontwerpen. Die liefde voor kleur en bijzondere combinaties zie je terug in La Fé Collection.

• Wat betekent ondernemen voor jou persoonlijk?
Vrijheid, creativiteit en de mogelijkheid om mijn passie te delen met anderen. Ik vind het mooi om iets te creëren waar mensen blij van worden.

• Waar ben je het meest trots op binnen je bedrijf?
Dat La Fé Collection steeds meer een plek wordt waar mensen niet alleen mooie, handgemaakte producten vinden, maar ook zelf creatief bezig kunnen zijn.

• Wat zijn je ambities voor de toekomst?
Nog veel meer interieurs voorzien van mooie, handgemaakte La Fé-lampen en een inspirerend keramiekatelier creëren voor volwassenen en kinderen.

• Is er nog iets wat je wilt delen met onze lezers?
Kom vooral een kijkje nemen in onze showroom of doe mee aan een workshop of cursus. Van harte welkom!

www.lafecollection.nl
info@lafecollection.nl

Je Kern tot Bloei

Judith Keizer (36),
Coach voor (vermoedelijk)
hoogbegaafde volwassenen

• Omschrijf je dienst of bedrijf.
Je Kern tot Bloei begeleidt volwassenen die snel denken, veel mogelijkheden zien en makkelijk verbanden leggen. Vaak speelt (vermoedelijke) hoogbegaafdheid een rol. Samen onderzoeken wat hen kenmerkt, wat ze nodig hebben en wat dat betekent voor de keuzes die ze maken.

• Waarin en hoe wil je je onderscheiden?
Ik combineer een wetenschappelijke basis (MSc Psychologie) met een meer ervaringsgerichte manier van werken. Het draait om het leren vertrouwen op je eigen kompas. Daarbij gebruik makend van kerntalenten, waarmee je relatief concrete handvatten krijgt. ACT en creatief coachen helpen om ook andere bronnen dan alleen het denken aan te spreken.

www.jekerntotbloei.nl
06-272 59 206

• Waar haal je de meeste energie uit op je werk?
Dat er bij iemand iets 'lichter' wordt. Als ineens iets op zijn plek valt, iemand zichzelf beter begrijpt of ontdekt waar zijn of haar vuur zit. Daar kan ik echt blij van worden!

• Hoe ontspan je na een drukke dag?
Fanatiek sporten (CrossFit), wandelen, een goede film kijken, creatief bezig zijn of iets leuks doen met het gezin.

• Wat typeert jou buiten je werk?
Anderen omschrijven mij als enthousiast, betrokken en gedreven. Ik noem mezelf nieuwsgierig en soms een beetje eigenwijs.

• Wat zijn je ambities voor de toekomst?
Mijn bedrijf meer laten meegroeien met waar ik zelf energie van krijg. 'Practice what you preach'. Creativiteit, persoonlijke groei en samenwerken zijn belangrijk. Ik werk graag hard, zonder dat het als hard werken voelt.

• Wanneer klopt iemand bij jou aan?
Als iets in je werk of leven niet helemaal past en je niet goed weet wat wel klopt. Zeker als je heel goed kunt analyseren en rekening houdt met allerlei perspectieven, maar daardoor steeds minder weet wat jij eigenlijk vindt of nodig hebt.

Handgebonden met Liefde

Veerle Gielen-Paesen (46),
ondernemer, bloemist & stylist

• Omschrijf je dienst of bedrijf.
Als bloemist richt ik mij op twee bijzondere momenten in het leven: afscheid nemen en trouwen. Daarnaast geef ik creatieve workshops. Als uitvaartbloemist vind ik het belangrijk dat bloemen een persoonlijk verhaal vertellen. Ik kom graag bij mensen thuis om in alle rust te bespreken wat passend is. Wie wil, kan ook zelf meehelpen met het maken van een rouwbloemstuk. Zo wordt een afscheid heel persoonlijk en waardevol. Voor bruiloften bied ik een totaalconcept van bloemstyling, aankleding en verhuur. Van bloemstukken en boeketten tot bankjes, backdrops en andere decoratie: alles om van een trouwdag een sfeervol en persoonlijk geheel te maken. Ik organiseer workshops in het voor- en najaar en rond Kerst. Workshops zijn ook mogelijk voor bijvoorbeeld een verjaardag of een gezellig groepsmoment.

• Waarin wil je je onderscheiden?
Ik luister graag naar het verhaal achter de persoon. Ik wil niet zomaar iets moois maken, maar iets met een verhaal, een gevoel of een herinnering die terugkomt. Mensen moeten zich gezien en gehoord voelen. Het eindresultaat moet vooral echt bij hen passen.

• Waar haal je energie uit?
Vooral uit dankbaarheid. Een mooie reactie of het gevoel dat mijn bloemen precies passen bij een bijzonder moment, geeft mij veel energie.

• Hoe ontspan je?
Door te sporten en mijn hoofd leeg te maken. En soms gewoon lekker op de bank niets doen.

• Waar word je blij van?
Van mijn gezin, familie, vriendinnen en natuurlijk bloemen!

www.handgebondenmetliefde.nl
06-53 22 03 72

• Wat is een belangrijke uitdaging?
Alle ballen in de lucht houden. Naast mijn gezin en bedrijf runnen we ook nog een agrarisch bedrijf.

• Wat is je guilty pleasure?
Een gezellig avondje met vriendinnen, bijkletsen, een spelletje en een lekker drankje.

• Wat zijn je ambities?
Ik wil mij verder verdiepen in rouw en verlies, zodat ik nog meer kan betekenen bij het een plek geven van herinneringen en gevoelens.

• Wat wil je delen met de lezers?
Ik vind het waardevol dat ik met bloemen iets persoonlijks mag betekenen op bijzondere momenten in het leven, of het nu om een bruiloft of om een uitvaart gaat.

November: Heel Nederland Leest

In gesprek met Philip Huff

Bestsellerauteur en regisseur Philip Huff vertelt over zijn eigen werk en de Nederlandse literatuur.
Toegang € 15,- | € 10,- (leden)

5 november | 19.30 uur | Weert

Gratis boek: 'Het Diner' van Herman Koch

Haal het boek op bij Bibliocenter en lees mee!

Heel Nederland Leest

www.bibliocenter.nl/heel-nederland-leest

de Bibliotheek Bibliocenter

In zak en sas

Hij kon net staan. Zijn beentjes wiebelden in de slaapzak, maar hij hield zich dapper vast aan de spijlen. Krap tien maandjes jong, stak hij zijn neus nét boven de gietijzeren bedrand uit, zodat hij uitstekend zicht had op het boek 'Max en de Maximonsters'. Max zelf sliep met het sluiten van het boek. Mijn eigen slaapzakkerige hoofdpersoon had daar verminderd zin in. Dan stopte ik hem in, maar zodra ik het boek had weggezet, stond hij alweer. Dan maakte ik Max gewoon nog eens wakker, zodat hij zijn Maximonsters weer kon dromen. Onze kleine luisterde ademloos, woordeloos. En soms vielen we tegelijk in slaap. Ik in de fauteuil en hij, eindelijk door de knieën, op zijn buik, in dat gietijzeren ledikant.

Met één van zijn huidige levelingsboeken onder zijn neus, staat hij voor me. Hij kijkt me kort aan, bij wijze van: 'Luister je?' Ik probeer intussen blind een wortel te raspen en traanloos een ui te snijden. Hij leest me voor. Drie pagina's uit dat prachtige boek. Ik luister ademloos en zoals ik me vurig had voorgenomen: woordeloos. Dat laatste lukt niet helemaal, maar dat was de opdracht ook niet. Hij heeft een voorleeswedstrijd op school binnenkort en ik mag hem tips en tops geven. Ik stróói met tops. Toch heb ik twee vriendelijke, doch dringende vragen, vermomd als tips. 'Kun je niet beter een makkelijkere verhaal nemen? En zou je niet iets langzamer praten?' Voor de vorm doe ik er een korte les articulatie bij cadeau. Uit de 'diss-cussie' die daar meteen op volgt blijkt dat enkel de tops van harte welkom waren.

Tuurlijk wil hij exclusieve aandacht. Niet alleen tussen een wortel en een ui. Tuurlijk wil hij niet horen wat misschien wel beter kan en al helemaal niet van z'n moeder. Maar hij mag verdomme ook wat van me aannemen.

In verbinding blijven met iemand waarvoor mijn liefde óngekend groot is, het gaat me doorgaans makkelijk af. En op andere momenten, zoals nu, tijdens het koken van broccoli en woede klingel ik wat zooi in de vaatwasser, terwijl hij mokkend naar boven loopt. Ik denk intussen na over hoe ik die tip misschien anders had kunnen brengen, en hoe ik moet leren hem zijn eigen keuzes te laten maken.

Vijf minuten nadat het kookpunt is bereikt, laat ik me zakken in de fauteuil, die inmiddels is verhuisd naar de woonkamer. Het ledikant is allang verstoten door het jongensbed, waarnaast die lege plek die de fauteuil achterliet, al een tijdje in hoopvolle afwachting is van een bureau. Voor eigen lees- en huiswerk. Ik sta op, scroll schuld bewust Ikea door, naar het bureau dat ik te lang voor me uitschoof. Voeten op de trap doen me opkijken van mijn telefoon. Hij gaat zitten op de laatste tree. 'Luister je?' Ik luister woordeloos, eindelijk door de knieën. Naar hoe hij dapper vasthoudt aan zijn eigen gekozen verhaal, dat hij synchroon aan mijn inmiddels vertraagde tempo, aan mij voorleest.

Maartje Derckx

Bij Saskia Uitvaartontzorging

Saskia Coolen (41), uitvaartontzorger

• Wat maakt Bij Saskia Uitvaartontzorging uniek? *Met een bij het eerste gesprek voel je: Saskia regelt het. Nabestaanden kunnen dat stukje loslaten en zich richten op wat echt belangrijk is: afscheid nemen op een manier die past. Mijn kracht zit in betrokkenheid, nabijheid, rust en vooral ontzorging. Ik luister eerst, denk mee en zorg dat alles goed geregeld wordt. Daarbij blijf ik dichtbij, kijk naar de persoon achter het verhaal en maak uitvaartwensen mogelijk. Zonder vast draaiboek maar altijd met maatwerk.*

06-102 99 733
www.bij-saskia.nl

• Waar haal je de meeste energie uit op je werk? *Van families die na afloop zeggen: "Het afscheid was nog mooier dan we ons voor hadden kunnen stellen. Dit paste perfect." Dan weet ik dat ik precies heb gedaan waarvoor ik dit mag doen. Voor families op een moment dat alles ineens anders is, mag ik er voor hen zijn. En dat voelt voor mij niet als werk.*

• Waarom juist in Stramproy? *Stramproy is mijn thuis. Ik ben hier opgegroeid en woon er nog steeds. Ik ken de omgeving, de mensen en het gevoel van hier dichtbij zijn. Juist dat persoonlijke en vertrouwde vind ik belangrijk in wat ik doe. Vanuit Stramproy ben ik er voor families in de hele regio.*

• Wat zijn je ambities? *Iedereen laten zien hoe een uitvaart ook anders kan: ontzorgd, nog persoonlijker en nog dicht bij wie iemand écht is.*

• Kun je ook vóór een overlijden bij je terecht? *Zeker. Voorbereiden kan al ver voor een overlijden. Je hoeft niet oud of ziek te zijn om dat gesprek te beginnen. Bel gerust, wacht niet tot het moet. We kunnen samen mogelijkheden en je wensen bespreken en vastleggen. Zo ontstaat rust en weten nabestaanden later wat belangrijk voor je is. En verandert er iets? Dan passen we je wensen gewoon aan. Er is meer mogelijk dan je denkt en, er komt meer bij kijken dan je denkt.*

Diëtistenpraktijk Vera Smolenaers

Vera Smolenaers (26), Diëtiste

• Omschrijf je bedrijf, wat onderscheidt jou als diëtiste? *In de basis ben ik vooral bezig met het begeleiden van mensen naar een gezonde leefstijl. Maar diëtiste zijn is veel meer dan dat. Ik heb een ontzettend gevarieerde doelgroep. Denk daarbij aan mensen met overgewicht, ondervoeding of zwangerschapsdiabetes. De kunst is om voor iedereen een persoonlijk plan te ontwikkelen wat écht bij hen past. Dit doe ik door te luisteren, maar ook door het gesprek aan te gaan. Wie is de mens achter het verhaal? Ik denk dat dat een van mijn sterke punten is.*

• Waar haal je de meeste energie uit op je werk? *Het maakt me ontzettend trots als ik zie dat mijn cliënten vooruitgang boeken. Soms zijn het hele kleine dingen die een enorm verschil maken.*

• Hoe ontspan je na een drukke dag? *Op de bank met een serie maar ik kan ook ontspannen door te sporten of een wandeling te maken.*

• Waar word je blij van? *Gezelligheid, lekker eten en tijd met de mensen om me heen.*

• Wie heeft je geïnspireerd? *Mijn ouders. Zij hebben mij altijd meegegeven dat je kansen moet durven pakken en niet te snel moet denken dat iets buiten je bereik ligt. Mijn vader is zelf ondernemer, waardoor ik van dichtbij heb gezien wat ondernemerschap betekent. Hun vertrouwen heeft mij uiteindelijk het zetje gegeven om mijn eigen praktijk te starten.*

• Wat heb je geleerd sinds je ondernemer bent? *Durven vertrouwen op je eigen keuzes, zonder te denken dat alles eerst perfect moet zijn.*

• Wat is je guilty pleasure? *Een aflevering Bondsgenoten en een zakje blauwe m&m's (ja ook diëtisten snoepen wel eens :))*

• Wat zijn je ambities voor de toekomst? *Mijn bedrijf verder laten groeien, mezelf blijven ontwikkelen en vooral plezier houden in wat ik doe.*

• Is er nog iets wat je wilt delen met onze lezers? *Doe altijd tets waar je gelukkig van wordt!*

06-453 48 968
www.voeding-weert.nl

Podotherapie InKa & Medisch Pedicure Centrum Weert

Inge Kanter (43), Eigenaresse / podotherapeut

• Twee bedrijven binnen de voetzorg. Wat doen jullie? *Met Podotherapie InKa en Medisch Pedicure Centrum Weert bieden we professionele voetzorg vanuit twee verschillende vakgebieden. Als podotherapeut onderzoeken en behandelen we klachten aan voeten en het bewegingsapparaat die samenhangen met staan en lopen. Onze medisch pedicures behandelen onder andere eelt, likdoorns en nagelproblemen en bieden gespecialiseerde voetzorg aan mensen met risicovoeten, bijvoorbeeld door diabetes, reuma of kanker.*

• Waarin zijn jullie onderscheidend? *Vooraf in samenwerking. Podotherapeut en medisch pedicure hebben ieder hun eigen expertise en vullen elkaar perfect aan. Daardoor kunnen we snel schakelen en krijgt iemand de juiste zorg op het juiste moment. Ook werken we bewust samen met andere lokale (medisch) pedicures en podotherapeuten. Keuzevrijheid voor de patiënt vinden we belangrijk en samenwerking maakt de voetzorg sterker. Samen kom je verder!*

www.podotherapie-inka.nl
www.medischpedicurecentrumweert.nl

• Waarom is goede voetzorg zo belangrijk? *Onze voeten dragen ons iedere dag, maar krijgen vaak pas aandacht als er klachten ontstaan. Voetproblemen kunnen ervoor zorgen dat mensen anders gaan lopen, minder bewegen of beperkt worden in hun dagelijks leven. Bij mensen met een verhoogd risico op voetwonden kan een klein probleem bovendien ernstige gevolgen hebben, in het uiterste geval zelfs een amputatie. Daarom richten we ons niet alleen op behandelen, maar juist ook op voorkomen.*

• Waar haal je de meeste energie uit? *Als iemand binnenkomt met pijn of beperkingen en vervolgens weer comfortabel kan lopen. Maar ook uit het blijven ontwikkelen en verbeteren van beide praktijken en onze teams. Voetzorg is mensenwerk en samen kun je echt het verschil maken.*

• Wat wil je de lezers meegeven? *We zorgen goed voor onszelf, maar vergeten onze voeten nog wel eens. Terwijl zij ons iedere dag overal naartoe brengen. Wacht daarom niet tot je voeten pijn doen, maar geef ze op tijd aandacht. Want als je goed kunt blijven lopen, kun je blijven doen waar je blij van wordt!*

watvindijvan Vrouwenveiligheid

Door Ton Adriaens

Uit cijfers van het Centraal Bureau voor de Statistiek (CBS) blijkt dat bijna de helft van meisjes en vrouwen tussen de 15 en 25 jaar omloopt of omfietst om zo plekken te vermijden die zij als onveilig ervaren. Meer dan een derde van de vrouwen krijgt te maken met straatintimidatie, betasting of aanranding. Vrouwen passen vaak hun gedrag aan, zoals een sleutelbos in de hand, het vermijden van parken, doen alsof ze bellen of ze passen hun kleding aan. Het is duidelijk dat de kern van het probleem het gedrag van mannen is.

Een oorzaak van onveiligheidsgevoelens bij vrouwen ligt ook in de inrichting van de openbare ruimte. Steden zijn historisch vaak ontworpen vanuit een mannelijk perspectief, met blinde vlekken, slechte verlichting en onduidelijke zichtlijnen.

Jessica Camp (30), raadslid Ons Weert

Ik voel me vrij veilig in Weert. Ik fiets er vrolijk rond, doe leuke dingen en loop iedere dag naar huis. Maar je veilig voelen is niet hetzelfde als veilig zijn.

Ik doe kleine dingen, voor anderen nauwelijks zichtbaar, maar voor veel vrouwen vanzelfsprekend. Als ik in het donker alleen naar huis loop, houd ik mijn sleutels tussen mijn vingers. In een drukke kroeg leg ik automatisch mijn hand op mijn drankje, uit angst dat er iets in wordt gedaan. Ik kreeg vroeger zelfs het advies om, als ik na een avondje uit werd achtervolgd, een willekeurige oprit op te rijden in de hoop dat de auto door zou rijden.

En dan is er die ene zin: 'Ja, maar als ze zich zo kleedt, dan vraagt ze erom. Nee! Al zou ik naakt over straat lopen, dan nog heb je van mij af te blijven. Ik draai de situatie om: Wat zou er gebeuren als een man naakt over straat loopt? Of als een dronken man bij een groep vrouwen terechtkomt?

Tegelijkertijd heb ik ontzettend veel goede mannen om me heen. Mannen die luisteren en respectvol zijn. Het punt is dat vrouwen zich nog steeds aanpassen en zichzelf gedragsregels aanleren: waar we lopen, wie we appen, hoe we ons kleden of gedragen.

Ik zou me pas echt veilig voelen als ik alleen naar huis kan, zonder iemand te hoeven appen: 'Ik ben veilig thuis.'

Vrouwveiligheid is voor mij een onderwerp dat heel dichtbij komt. Ik vind het eigenlijk vanzelfsprekend dat iedere vrouw zich vrij moet kunnen bewegen, zonder steeds na te hoeven denken over haar eigen veiligheid. Toch hoor en zie ik dat dit lang niet altijd zo is. Ik vind het verdrietig dat vrouwen soms bewust een andere route kiezen, niet alleen naar huis durven te fietsen of lopen, hun telefoon paraat houden of iemand bellen om zich veiliger te voelen. Dat zou niet nodig moeten zijn. Je moet 's avonds gewoon naar huis kunnen gaan zonder bang te zijn voor wat je onderweg kan overkomen.

Volgens mij ligt hier ook een verantwoordelijkheid voor ons allemaal. We moeten elkaar aanspreken op gedrag en duidelijk maken dat intimidatie, bedreiging en grensoverschrijdend gedrag niet normaal zijn. Maar ook de gemeente kan een belangrijke rol spelen. Denk aan goede straatverlichting, veilige fietsroutes, overzichtelijke plekken en het serieus nemen van meldingen van inwoners.

Voor mij gaat vrouwveiligheid uiteindelijk niet alleen over maatregelen, maar vooral over vrijheid en respect. Ik wil dat vrouwen zich veilig voelen om te gaan en staan waar ze willen, op welk tijdstip dan ook. Veiligheid mag nooit iets zijn waar je als vrouw voortdurend rekening mee moet houden.

Iedereen verdient het om zich vrij en veilig te voelen.

Els Henderikx (71), raadslid Weert Lokaal

JY Bokskoaching

Yvonne Jans (42) en
Johanneke Jansen (44)
Bokstherapeuten

• Wie zijn jullie en wat doen jullie? Wij zijn Johanneke en Yvonne, samen JY Bokskoaching. Vanuit onze passie voor boksen en persoonlijke ontwikkeling begeleiden we mensen die letterlijk en figuurlijk in beweging willen komen. We bieden (individuele) coaching & therapie voor iedereen die wil werken aan persoonlijke groei. Niet alleen praten, maar vooral ervaren, voelen, doen en hier woorden aan geven. Zo verbinden we hoofd en lichaam.

• Waar in willen jullie je onderscheiden? Boksen is voor ons veel meer dan bewegen. Het kan een spiegel zijn, maar ook steun bieden én kracht geven. We geloven niet in één vaste route. Ieder mens is anders en daarom zoeken we samen naar wat bij jou past. Veiligheid, verbinding en werken zonder oordeel staan centraal.

• Wat bieden jullie speciaal voor vrouwen? Met Roots & Rise ontwikkelden we een traject speciaal voor vrouwen. In gezamenlijke en individuele sessies maak je bewust ruimte voor jezelf. Veel vrouwen zijn gewend om te zorgen en door te gaan. Hier mag je stilstaan bij wat jij nodig hebt. Je hoeft niets te bewijzen. Je ontdekt wat je voelt, wat je meedraagt en welke kracht al in jou aanwezig is.

• Waar halen jullie de meeste energie uit? Van die momenten waarop er écht iets verschuift. Wanneer iemand iets durft toe te laten, zichzelf beter leert kennen of ontdekt sterker te zijn dan gedacht. Het mooiste is wanneer iemand zich gezien en gehoord voelt en vanuit die veiligheid nieuwe stappen zet.

Johanneke en Yvonne

www.jybokskoaching.nl
06-16235942 (J) 06-45764655 (Y)

• Wat maakt jullie blij buiten het coachen? Natuurlijk worden we gelukkig van boksen! Maar ook van kleine momenten, gezelligheid en tijd met mensen die belangrijk voor ons zijn.

• Wat zijn jullie ambities voor de toekomst? We willen blijven groeien en vooral zoveel mogelijk mensen in beweging brengen. Op hun eigen manier en in hun eigen tempo.

• Wat willen jullie de lezers meegeven? Je hoeft niet eerst te weten waar je naartoe wilt om voor jezelf te kiezen. Soms begint groei simpelweg met stilstaan, voelen en luisteren naar wat jij nodig hebt. Jouw groei. Jouw kracht.

HealthyHabitz

Evelien Mertens (44)
Eigenaar

• Wat doe je met HealthyHabitz? Ik help mensen gezonder te leven, zonder ingewikkelde diëten of verboden producten. Met cursussen, persoonlijke begeleiding en workshops laat ik zien dat gezond leven niet draait om perfectie, maar om keuzes die bij jou passen. Mijn motto? Nooit meer op dieet!

• Waar in onderscheid jij je? Ik kijk verder dan voeding en de weegschaal. Waarom doe je wat je doet? Wat maakt veranderen lastig? Vanuit mijn achtergrond als verpleegkundige, mijn expertise als BGN-gewichtsconsulent en eigen ervaringen weet ik dat blijvende verandering vooral tussen je oren begint.

www.healthy-habitz.nl
06-30 92 96 58

• Waar haal je de meeste energie uit? Van mensen die ontdekken dat ze meer kunnen dan ze dachten! Als iemand weer vertrouwen krijgt in zichzelf, straalt dat door in zoveel meer dan het gewicht. Daar doe ik het voor!

• Hoe ontspan je na een drukke dag? Hardloepschoenen aan en gaan! Hardlopen geeft me vrijheid, energie en een heerlijk leeg hoofd. Onlangs liep ik de Chicago Marathon. Wat een avontuur!

• Waar word je blij van? Mijn gezin, fijne mensen, avontuur, spontane plannen en kleine geluismomentjes. Het leven hoeft niet altijd groots te zijn om geweldig te voelen.

• Wat is de belangrijkste uitdaging voor ondernemende vrouwen? Niet overall tegelijk goed in willen zijn. Als ondernemer, moeder en partner kun je jezelf voorbijlopen. Voor jezelf kiezen is minstens zo belangrijk als hard werken.

• Wat is je guilty pleasure? Pure chocolade van Côte d'Or! Gezond leven betekent ook genieten!

• Wat zijn je ambities voor de toekomst? Blijven groeien, als ondernemer én als mens! Meer mensen inspireren om goed voor zichzelf te zorgen en blijven doen waar mijn hart sneller van gaat kloppen. HealthyHabitz mag groeien, maar nooit ten koste van persoonlijk contact en de vrijheid die ik als ondernemer waardevol vind.

• Wat wil je de lezers meegeven? Wacht niet op het perfecte moment om iets te veranderen. Begin klein, wees lief voor jezelf en vergeet niet te genieten onderweg. Het leven is geen dieet!

Door Desiré Kappert

Ruim 40 jaar was de modewereld haar wereld. Hard werken, lange dagen en veel verantwoordelijkheden. Ze stopte met haar winkel Glamz en maakte een switch. Ze is nu individueel begeleider in de zorg bij Land van Horne. Ze ziet veel overeenkomsten tussen de winkel en de zorg. Ans: “Ook nu wil ik het mensen naar de zin maken en ze blij achterlaten.”

Van de zorg naar de mode

Van de mode naar de zorg voelde ook een beetje als terug naar haar roots. Ans (64) is geboren in Grathem, in een gezin met zeven kinderen. “Ik wilde vroeger eigenlijk stewardess worden, maar dat zat er met zeven kinderen op een boerderij niet in. Mijn ouders wilden niet dat een van hun kinderen te veel en te vaak van huis zou zijn, met al het werk op en rond de boerderij. Daarom koos ik voor de zorg.”

In haar woning aan de Maasstraat vertelt ze hoe het verder ging. “Na de mavo was ik nog te jong voor de toenmalige ‘zwakzinnigenopleiding’. Hiervoor moest je toen ruim 17 jaar zijn en ik was pas 15. Als tussenjaar ging ik naar de INAS (Inrichtingsassistente, red.) voor de opleiding tot ziekenverzorgster. Dat was intern in het sanatorium in Horn, waar we in barakken sliepen. Tijdens die opleiding deed ik vakantiewerk bij Huize Sint Joseph (in de volksmond St. Joep), een

Ans Timmermans, van mode naar zorg

onze klanten kwamen ook van buiten Weert en zij bleven ons trouw bezoeken. Mark en ik woonden in een pand aan de Maasstraat. We overwoogen om met de zaak toch meer richting centrum te gaan en zo verbouwd we onze woning tot winkel. Een mooi pand met een goede ligging.”

“Ik was behoorlijk verliefd op dat huis, maar toch na veel wikken en wegen, hebben we de knoop doorgehakt en zijn we verhuisd naar de St.-Paulusstraat. Na een enorme verbouwing, naar een ontwerp van de helaas overleden Wendy van de Goor, realiseerden we een nieuwe winkel aan de Maasstraat, die we in 2012 konden openen. Een kledingwinkel runnen is hard werken: naar beurzen gaan, de modetrends in de gaten houden, inkopen, opboksen tegen internet, personeel vinden en houden en natuurlijk voortdurend zorgen voor tevreden klanten.”

“In de avonden en weekenden kon ik altijd bouwen op Mark, die daarnaast nog een baan had. In 2024 zat ik 40 jaar in de mode. Dan begin je, ook gezien je leeftijd, na te denken over je toekomst. Tijdens gesprekken hierover met onze medewerkers bleek dat Esther interesse had om de zaak over te nemen en voort te zetten. Dat was een traject dat eind 2024 werd afgerond. Vanaf 1 januari 2025 was ik geen eigenaar meer van Glamz. Dat voelde heel vreemd na al die jaren. In het begin had ik een knoop in mijn maag als ik langs de winkel liep, maar na een keer koffiedrinken in de winkel en bijkletsen met oud-collega's voelde ik me er goed bij en gaf het rust.”

Een nieuwe uitdaging in de zorg

“Ik was 62 jaar, maar wilde niet thuis gaan zitten. Omdat ik op een boerderij ben geboren, vond ik een moestuin leuk en ben ik er een gaan huren op Lamershof. Mark heeft er een tuin-

huisje en een groentekas bijgebouwd en ik kon lekker afkicken met mijn handen in de grond. Inmiddels zijn we daar ook allebei in het bestuur gegaan. Maar daar kon ik mijn week niet mee vullen.”

“Ik hoorde dat er regelmatig vacatures waren bij Land van Horne. Na een sollicitatiebrief en een gesprek kon ik dankzij mijn achtergrond in de zorg vrij snel aan de slag. Ik werk nu 20 uur als individueel begeleider. In die functie begeleid je mensen die zelfstandig of in een aanleunwoning wonen en ondersteuning nodig hebben. Dat varieert van helpen met opstaan, douchen en ontbijten, het aantrekken van steunkousen en samen boodschappen doen, bezoek momenten om eenzaamheid te voorkomen of samen wandelen of zelfs fietsen.”

“Het is heel divers en afwisselend werk. De contacten variëren van een half uur tot soms wel drie uur. Je ziet regelmatig dezelfde cliënten, waardoor je een mooie band opbouwt. Ik doe dit nu een jaar en het voelt alsof ik op mijn plek zit. Inmiddels ben ik ook betrokken bij de ondernemingsraad (OR), waar ik wekelijks vier uur aan besteed. Alles bij elkaar bevalt het me prima. Het is een prettige werkomgeving: zelfstandig werken, maar toch een groot en professioneel team achter je.”

Genieten van het leven

“Met 20 uur werken blijft er voldoende tijd over voor ons huis in de Belgische Voerstreek, dat we onlangs hebben gekocht en aan het opknappen zijn. We komen hier heel graag om te wandelen en vooral om te fietsen in die mooie omgeving, zo vlak bij de Nederlandse grens. Er zijn drie slaapkamers, dus ruimte genoeg voor de kinderen en de inmiddels vier kleinkinderen. Kortom, ik ben overgelukkig met mijn fijne leven.”

Ans met mevrouw Toos van Lierop bij Ververshof.

Sportieve rechercheur Jolande Weekers: van Sint-Maarten naar de Costa Blanca

Door Monique van den Brandt

Van de Langstraat naar Sint-Maarten en uiteindelijk naar een klein dorpje in Spanje: Jolande Weekers (63) heeft bepaald niet stilgezeten. Haar leven is gevuld met sport, researchewerk, avontuur en bijzondere herinneringen. Nu geniet ze samen met Bobby van het Spaanse leven. Maar één ding is zeker: ook daar blijft deze geboren spring-in-het-veld volop in beweging.

Fournituren en Phantoms

Jolandes verhaal begint boven de winkel van haar ouders aan de Langstraat. Vader Jos en moeder Annie hadden er de zaak Jolande Fournituren. Ze heeft een oudere broer Frank en was van jongs af aan een actief kind. Stilzitten was niet bepaald haar favoriete bezigheid. “Ik was (en ben nog steeds) erg sportief en deelde met mijn vader de liefde voor paarden. Het grootste gedeelte van mijn vrije tijd bracht ik bij mijn pony door.” Daarnaast speelde ze softbal bij de Phantoms en was ze veel buiten te vinden. Haar mooiste herinneringen liggen vooral in de weekenden. “Op zaterdag gingen we als eerste naar de Vijzel. Als die om twee uur dichtging, verplaatsten we ons naar discotheek Carte Blanche. Dat waren mooie tijden.”

Van sportzaal naar politiebureau

Na het Bisschoppelijk College koos Jolande voor een opleiding aan het CIOS in Sittard. Ze behaalde ook haar Lagere Onderwijsakte en gaf tijdens haar opleiding in de weekenden surfles op de grindgaten in Roermond. Na haar opleiding werkte ze vier jaar bij verschillende sportscholen en verenigingen in de omgeving van Weert; aerobics, jazzdans, fitness en stepaerobics. Rond haar drieëntwintigste verhuisde ze naar Zoetermeer. Daar werd haar werk nóg veelzijdiger. Ze gaf skiles op de kunstsbaan in Was-

senaar en begeleidde wintersportreizen naar Oostenrijk en Frankrijk.

Maar al dat sporten had ook een keerzijde. Jolande: “Door het vele sporten kreeg ik steeds vaker blessures. Op mijn tweeëndertigste heb ik de keuze gemaakt om de politieopleiding in Leusden te gaan volgen.” Daarna werkte ze als politieagent en praktijkbegeleider in Den Haag en Leidschendam. Vervolgens specialiseerde ze zich in het recherchevak. Dat bleek uiteindelijk haar grote professionele passie. De rest van haar loopbaan werkte ze als rechercheur. En juist dat vak zou haar leven een nieuwe, onverwachte richting geven.

Het eilandvirus

In 2008 kreeg Jolande vanuit Nederland de opdracht om als rechercheur en dossiervormer ondersteuning te bieden bij het onderzoek naar een vermiste Nederlandse apothekersassistente op Bonaire. “Daar kwam ik in aanraking met het Recherche Samenwerkingsteam, het RST. Dit is een Nederlands rechercheteam dat op verschillende Caribische eilanden actief is en zich bezighoudt met onder meer drugsmokkel, wapenhandel, mensensmokkel en liquidaties.”

Na vier maanden keerde Jolande terug naar Nederland. Maar haar hoofd en hart waren deels op de eilanden achtergebleven. “Ik was besmet met het eilandvirus”, zegt ze zelf. Samen

met haar partner Bobby besloot ze in 2010 de stap te zetten. Ze vertrokken naar Sint-Maarten. Wat aanvankelijk een detachering van vijf jaar zou worden, groeide uit tot een verblijf van uiteindelijk veertien jaar.

Jolande ging na haar detachering aan de slag bij de Landsrecherche van Sint-Maarten, vergelijkbaar met de Rijksrecherche in Nederland. Ze deed onder meer onderzoek naar strafbare feiten door ambtenaren en werkte aan corruptieonderzoeken waarbij ook ministers en andere politici betrokken waren.

Het researchewerk op de eilanden was intensief, maar tegelijkertijd avontuurlijk. “Met een klein team draaiden we grote onderzoeken, waarbij we te maken hadden met zware criminelen. We waren echt afhankelijk van elkaar en stonden altijd voor elkaar klaar. We waren als collega's een hechte familie.”

Voor een Nederlandse rechercheur waren ook de werkomstandigheden soms opmerkelijk. Een schiettraining kon bijvoorbeeld plaatsvinden in een afgelegen deel van het eiland. “Je rijdt naar een afgelegen plek, zet een paar kartonnen borden met afbeeldingen van boeven neer en oefent je schietvaardigheid gewoon buiten in de natuur. Ik voelde me echt bevoorrecht dat ik dit allemaal mee mocht maken.”

Werken tussen de palmbomen

Het leven op Sint-Maarten bestond uit contrasten. Aan de ene kant waren er werkweken van vijftig tot zestig uur. Aan de andere kant lagen na werktijd de stranden, zee en palmbomen letterlijk om de hoek. Jolande en Bobby woonden in een vrijstaand huis op de heuvels, met uitzicht over de zee, de lagune en de luchthaven. Vrije tijd werd zoveel mogelijk buiten doorgebracht. Tennis, padel, beachtennis en paardrijden waren vaste onderdelen. Er werd gewandeld, gezeild en getuind. “Soms gingen we na het werk met een koelboxje en stoeltjes naar het strand om de dag af te sluiten en van de zonsondergang te genieten.”

Ook reizen hoorde bij het eilandleven. Overuren konden worden opgenomen als vrije tijd, waardoor het stel regelmatig andere eilanden en landen bezocht. Jaarlijks gingen ze met vrienden een week zeilen bij de British Virgin Islands. Jolande en Bobby waren betrokken bij de organisatie van de Heineken Regatta, een internationaal zeilevenement op Sint-Maarten. Ze werkten op de startboot, die verantwoordelijk is voor het eerlijk en veilig laten beginnen van de wedstrijden. Toch was het eiland niet alleen maar vakantie. Als rechercheur liep Jolande risico's. “Op een klein eiland worden mensen die veel onderzoek doen uiteindelijk bekende gezichten. Gelukkig heb ik me in al die jaren nooit bedreigd gevoeld.”

Orkaan Irma

In september 2017 gebeurt er iets dat Jolande nooit meer zal vergeten. Orkaan Irma trok met enorme kracht over Sint-Maarten en richtte grote verwoestingen aan. Het was een heftige periode, maar juist toen zag Jolande ook een andere kant van het eiland. “In tijden van nood was de saamhorigheid ontzettend groot. Iedereen hielp elkaar, iedereen stond voor elkaar klaar en iedereen zat in hetzelfde schuitje. Het was bijzonder om mee te maken dat zo'n gigantische natuurramp mensen zo dicht bij elkaar bracht.” De verschillen met Nederland waren sowieso groot. “In Nederland hebben we de klok en op Sint-Maarten hebben we de tijd.” Afspraken waren rekbaar, wachten bij een loket heel normaal en als iets vandaag niet lukte, was morgen er ook nog. Die ontspannen mentaliteit moest Jolande eerst leren waarderen. “Als Nederlander ben je dat niet gewend, in Nederland is alles té georganiseerd. Een mix tussen beide culturen zou mooi zijn.”

Even terug naar Nederland

In 2024 veranderden privéomstandigheden alles. Jolande moest haar baan op Sint-Maarten opzeggen en daarmee kwam een einde aan het leven op het eiland. Bobby was inmiddels met pensioen en Jolande ging vervroegd met pensioen. Het afscheid werd verzacht door een bijzondere

tussenstap. Vanuit Sint-Maarten vertrokken ze naar Amerika, waar ze drie maanden met een camper rondtrokken. Daarna volgde Nederland. Tijdelijk, want één ding wisten ze al zeker: uiteindelijk wilden ze naar Spanje. Van hun leven op Sint-Maarten namen ze opvallend weinig mee. “We hebben onze hele inboedel achtergelaten. We hebben, zoals ze dat zeggen, ‘ontspuld’. Alleen een paar dozen met persoonlijke spullen, zoals fotoboeken en kleding, gingen mee naar Nederland.” Hier kochten ze een camper met het plan een groot deel van de winter in Spanje door te brengen. Maar tijdens hun zoektocht vonden ze iets dat veel beter bij hun toekomstplannen paste.

Een nieuw hoofdstuk in Jesús Pobre

In januari 2026 ontdekten ze een huis in Jesús Pobre, een klein dorpje in het binnenland van de Costa Blanca. Na enkele maanden papierwerk verhuisden ze in juni definitief naar Spanje. Jesús Pobre telt ongeveer achthonderd inwoners en ligt op zo'n vijftien kilometer van de kustplaats Dénia. Jolande en Bobby wonen net buiten het dorp, in de ‘campo’ (platteland). Hun vrijstaande huisje heeft een grote tuin en uitzicht op de berg Montgó. Het leven is er een stuk rustiger dan op Sint-Maarten. “We zijn bijna elke dag wel een uur of langer in de tuin en om het huis aan het werk.” Daarnaast is er tijd voor padel, bridge, fietsen en wandelen. Ook het sociale leven moet nog worden opgebouwd.

Dat gaat in een klein dorp verrassend snel. “We merken dat mensen ons snel leren kennen. Ze waarderen het dat we een redelijk woordje Spaans spreken.”

De tijd nemen

De Spaanse cultuur sluit verrassend goed aan bij wat Jolande op Sint-Maarten heeft leren waarderen. Winkels zijn 's middags vaak gesloten vanwege de siësta. Op zondag is vrijwel alles dicht. Mensen eten later en het tempo ligt lager. “Eigenlijk bevalt dit wel prima. Zeker in de warme zomer trekken we ons in de middag terug in huis en gaan we later weer naar buiten.” Op zondag is er in Jesús Pobre een markt die volgens Jolande absoluut een bezoek waard is. Geen toeristische attractie vol haastige bezoekers, maar een plek waar de lokale bevolking samenkomt. “Bewoners zitten op een plastic stoeltje onder de bomen, ontbijten, drinken een glaasje wijn en luisteren naar een band die elke zondag optreedt. Hierdoor krijg je het echte Spaanse gevoel.”

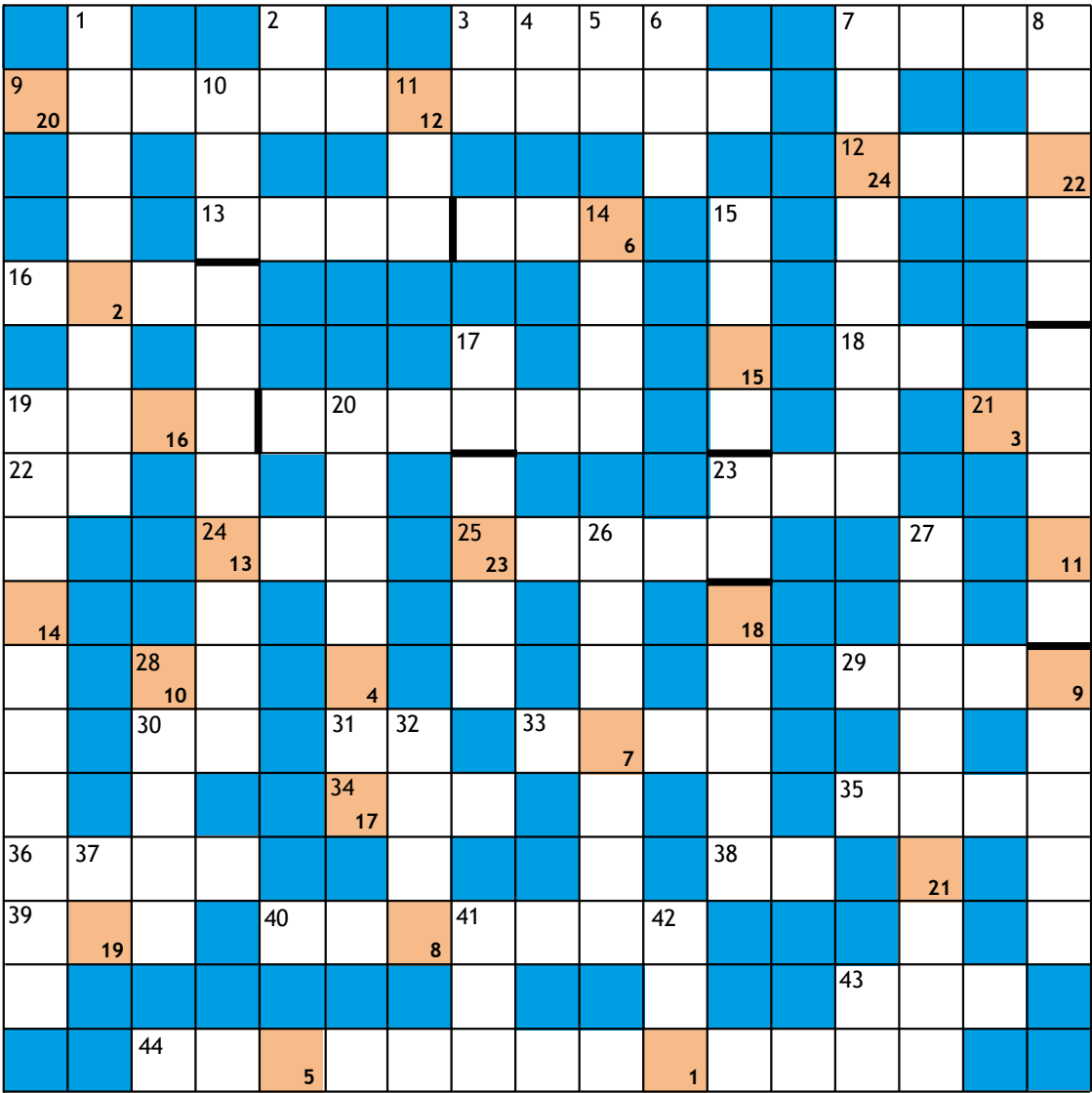
Wat de toekomst brengt, weet ze niet precies. “Genieten van het Spaanse leven”, is haar antwoord. Voor de lezers van Weert Magazine heeft ze nog een boodschap: “Leef nu. En als je ooit de kans krijgt om voor je werk naar het buitenland te gaan, grijp die kans dan met beide handen aan. Het is een prachtige ervaring en verrijkt je leven op een heel bijzondere manier.”

Heineken Regatta.

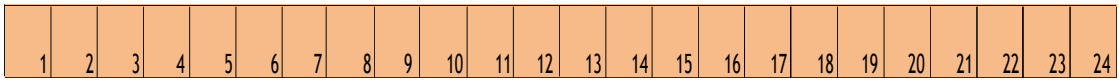

Wij presenteren elke maand een puzzel. Veel vragen gaan over actuele onderwerpen uit het Weerterland. De oplossing van deze maand is een woord van 24 letters (oranje vakjes). Stuur uw oplossing vóór 10 november 2026 naar kappert@weertmagazine.com of naar Weert Magazine, Beekstraat 54, 6001 GJ Weert. In de brievenbus op Beekstraat 54 kan ook.

Onder de goede inzendingen wordt een bon van € 25,- verlost van café restaurant De Schuttershoeve Weert.

UW OPLOSSING:

Op de vorige wm-actua-puzzel kregen wij weer veel goede inzendingen binnen!
De oplossing was: **ACTIVITEITENCENTRUM**
Na loting is de winnaar van de 26 september 2026-puzzel: **Els Sijmkens -Koolen, Weert**
(prijs: bon € 25,- van café restaurant De Schuttershoeve).

HORIZONTAAL

3. Pret.
7. Handeling.
9. Thema van evenement op Eynderhoof - Nederweert Eind, dat plaatsvond op 18 oktober; je zag er veel mensen met grappige outfit.
12. Ontkenning.
13. Deze Weerter scoutingvereniging bestaat inmiddels 65 jaar.
16. Zonder inhoud.
18. Lekkerrij.
19. Winnaar van de dialectwedstrijd van Veldeke - 2026, "Taal aanne Knaal".
21. Eerste persoon enkelvoud van *gaan*.
22. Meisjesnaam.
23. Boom.
24. Vervoermiddel.
25. Bijwoord.
28. Verenigde Naties.
29. Flapje in mondholte.
30. Nederlandse krant.
31. Boom.
33. Geld.
34. Drank van fruit gemaakt.
35. Restproduct.
36. Vreemde.
38. Product van de kip.
39. Lijmmateriaal.
40. "Bier.... en Stramproy" is de titel van een lezing, onlangs georganiseerd door de Heemkundevereniging.
43. Klein haventje.
44. Dit grootse Weerter eindejaarsfeest komt in december weer terug in de binnenstad.

VERTICAAL

1. Dit brandend materiaal moest de brandweer blussen; in de berm van de Limburglaan - Weert / 11 oktober jl.
2. Voegwoord.
3. Bezittelijk voornaamwoord.
4. Voegwoord.
5. Hetzelfde als 4 verticaal.
6. Deze oud-jeugdprins van de Rogstaekers was aanwezig bij het Gouden Televizier-Ring Gala in Amsterdam.
7. In deze Nederweerder zaal vindt maandelijks het Accordeon- en Harmonietreffen plaats.
8. Dit bedrijf (watercampus) gaat zich vestigen in het voormalige pand van papiercentrale Wiermans - Weert.
10. Onlangs presenteerden de Weerter stadsgidsen het nieuwe boek "...., gemeente Weert", een uitgave met meer dan 300 tekeningen van gebouwen en straten.
11. Bedorven.
14. Leidinggevende.
15. Deze twee hoogbegaafde kinderen uit Nederweert staan centraal in de nieuwe docu "Wat brengt later dan".
17. De naam van de documentaire over de voormalige Weerter scheepswerf aan de Zuid-Willemsvaart.
19. Op 9 oktober jl. stelden ca. 70 werkgemers in het stadhuis van Weert zich voor aan werkgemers in de regio; de naam van dit evenement.
20. Dit Weerter restaurant behoudt ook in 2026 zijn Michelinster.
26. De gemeente Weert organiseerde van 12 t/m 16 oktober de "Focusweek", met als thema (on)gelijke kansen op gezondheid.
27. De voormalige bloemenwinkel op Boshoven krijgt deze nieuwe bestemming.
28. Op 22 november a.s. presenteert De Aldenborgh in het Munttheater de theatershow "De erin".
32. Onlangs vond de laatste expositie plaats in "De Koeij" - Boshoven, met de privécollectie van deze Weerter kunstenaar.
37. Kunstmatige intelligentie.
41. Tijdenheid.
42. Gevangenis.
43. Persoonlijk voornaamwoord.

DE WOONDAMES

voor woning-ontruimingen

Wat wij doen:

- Ontruimen woning
- Reinigen nieuwbouw
- Herstelwerkzaamheden
- Binnen-schilderwerk
- Terugbrengen woning in originele staat

Bel ons vrijblijvend over de mogelijkheden
Patricia & Silvia: 06 236 839 27

Tafeltje Weert | Dekje

SINCE 1983

VERSE & GEZONDE MAALTIJDEN

We zorgen ervoor dat u elke dag kunt genieten van een smakelijke, verse en gezonde maaltijd.

Onze vrijwilligers die de maaltijden bezorgen onderhouden met u sociaal contact. Ze maken graag een praatje of houden een 'oogje in het zeil'.

Onze samenwerkingspartners:

GEMEENTE WEERT

Dé Maaltijdservice

Heeft u vragen?

Bel ons:
06 - 10 33 40 93
info@tafeltdedekjeweert.nl

Wij werken nauw samen met Dé Maaltijdservice. Vandaar dat de naam Dé Maaltijdservice vaak wordt gebruikt.

www.tafeltdedekjeweert.nl

De enige contactlenzen speciaalzaak voor Weert en omstreken

- ✓ Wij werken met 2 volledig gediplomeerde contactlensspecialisten waarvan 1 HBO optometrist
- ✓ Alle soorten contactlenzen passen we aan en kunnen we leveren
- ✓ Eerst 2 maanden gratis contactlenzen proberen voordat u beslist
- ✓ Elke dag van de week een contactlensspecialist aanwezig
- ✓ Onze optometrist doet oogonderzoek op verwijzing van uw huisarts met vergoeding door uw ziektekostenverzekering (NL)

mennen decock
CONTACTLENZEN SPECIAALZAAK

Wilhelminasingel 185 • 6001 GS Weert • T: 0495 - 544588 • www.mennenendecock.nl
Ma: 13 - 18 u, Di t/m Woe: 9 - 18 u, Do: 9 - 21 u, Vrij: 9 - 18 u, Zat 9 - 17 u

65+ KLUSSEUR / STYLIST

MET MEER DAN 45 JAAR ERVARING!

HUIS-, TUIN-, INTERIEURPLAN

WOON & BEDRIJFSRUIMTES

schilder · patineerwerk · behangen
texwerken · interieur
timmerwerk · elektrowerken
tuinaanleg · tuinonderhoud

BEL KEES: 06-11441257

'ter leering ende vermaeck'

Ooit met een bot satéstokje in een tomaat geprikt? Nou dat 'knetsch'-gevoel komt dicht in de buurt van een injectie in je oog. Na drie spuiten zonder resultaat heeft mijn oogarts nu een oplosbaar Ozurdex-staafje in mijn oog geïnjecteerd. "U heeft geluk gehad dat we er op tijd bij zijn. Nu is er nog kans op herstel", was haar reactie toen een lekkend bloedvatje in mijn netvlies als 'bijvangst' van staaronderzoek ontdekt werd. Ik barst overigens de laatste tijd van het geluk. Ik had net te horen gekregen dat mijn enkelprothese zijn scharnierfunctie verliest en mijn prostaatcancer nu toch echt aangepakt moest worden.

Ik had u de grappige kanten van mijn ervaringen in de medische wereld beloofd. Lukt niet echt. Gelukkig zijn veel lezers op zoek naar herkenning van de ergernis, verbazing of verontwaardiging die bepaalde situaties met zich meebrengen.

Welk ziekenhuis je ook belt, een wachttijd van 20 tot 30 minuten is normaal. Overal zijn alle medewerkers altijd in gesprek maar doen zij hun 'uiterste best om u zo spoedig mogelijk te woord te staan.' Zouden ze soms gezellig met elkaar in gesprek zijn? Muziekje voor de wachtende cliënt met tussendoor een keuzemenuutje en de opmerking 'Wist u dat u op onze site Wij houden u nog even aan het lijntje.nl antwoorden vindt op de meest gestelde vragen?' Het opmerkelijkste wat ik in dit verband meemaakte was een Maastrichtse telefoniste die na enkele gegevens te hebben ingetypt met die typische Maastrichtse tongval zei: 'O meneer, oh mijn toetsenbord begint heel raar te doen meneer. Kunt u even terugbellen dan kan mijn collega het overnemen.'

Na eindeloos veel op en neer gebel, miscommunicatie, verkeerde dossiers en weigerachtige zorgverleners kon ik in Maastricht terecht voor een second opinion. Daar bleek ik een bijzonder uitdagend geval. Samen met een Mexicaanse en een Turkse collega besprak de orthopedisch chirurg de mogelijkheden. 'Stukje prothese tijdelijk verwijderen', 'achillespees verlengen', lange herstelperiode' deden mij besluiten eerst voor de optie orthopedisch schoeisel te kiezen. Dat stelde het medisch trio zichtbaar teleur.

En dan die kankermantarijn: De vijf hoge dosis-bestralingen zijn het niet geworden. Mijn heupprothese maakte het ingewikkeld continue zicht te houden op het stralingsgebied. Maar ... en daar is ie weer ... ik had geluk! De hormoonkuur had mijn prostaat teruggebracht tot formaat walnoot. Omdat ik verder zo fit was -die heer in mijn kont deed mij goed- kwam ik in aanmerking voor de brachytherapie. Onder narcose worden bij mij 40 tot 80 radioactieve jodiumzaadjes ingebracht die de tumor van binnenuit te lijf gaan. Pas na een jaar is er geen straling meer meetbaar. Ik kreeg het advies de eerste maanden geen kleine kinderen of zwangere vrouwen op schoot te nemen en "mocht u in die periode komen te overlijden dan mag u niet gecremeerd worden." Ik heb M. nu duidelijk geïnstrueerd: mondje dicht tegen de begrafenisondernemer! Ik hou nou eenmaal van spektakel en het lijkt mij geweldig herinnerd te worden als die man waarbij de crematoriumoven ontplofte. Schitterend toch!

Reacties? Mail de redacteur,
Ton Adriaens,
mensendingenweert@gmail.com

V O L V O

De nieuwe

Volvo EX40

Verrassend veelzijdig.
Verrassend jou.

Klaar voor alles wat de dag brengt. De nieuwe Volvo EX40 combineert verrassende veelzijdigheid met Scandinavisch design, hoog zitcomfort en een elektrisch rijbereik tot 573 kilometer (WLTP). Slimme innovaties, waaronder Google Gemini en over-the-air updates, zorgen ervoor dat hij zich moeiteloos aanpast aan je dagelijks leven.

Vanaf € 40.995 | Ontdek meer op www.autobedrijftrutten.nl

Volvo EX40 vanaf € 40.995 (consumentenadviesprijs) of € 39.825 (fiscale waarde). Wijzigingen voorbehouden. Raadpleeg voor meer informatie de verkoopvoorwaarden op www.autobedrijftrutten.nl. WLTP gecombineerd verbruik: 0 l/100 km (18,2 – 16,6 kWh/100 km), gem. CO₂-uitstoot 0 g/km.

Google, Google Play, Google Maps en Gemini zijn handelsmerken van Google LLC.

V O L V O

|

Rutten

Volvo Rutten Venlo
Venrayseweg 28
077-3961850

Volvo Rutten Echt
Fahrenheitweg 22
0475-340789

Volvo Rutten Boxmeer
Lionstraat 3
0485-562522

www.autobedrijftrutten.nl